

la humanitat

Any II : Núm. 201
Barcelona, 2 de juny de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :: Telèfon 31518

Fundador LLUIS COMPANYS

Les eleccions a la Presidència dels Estats Units

ALFRED SMITH

ex-governador de l'Estat de Nova York i adversari d'Hoover en l'elecció presidencial de 1928, presenta la seva candidatura per a les eleccions d'enguany. Catòlic, partidari de la supressió de la llei seca, compta amb l'ajut del Club Tammany Hall i amb un fort ambient d'opinió

FRANKLIN ROOSEVELT

altre candidat a la Presidència dels Estats Units. Es fill de l'ex-president Theodor, i germà de l'actual governador general de Filipines. Actualment exerceix el govern de Nova York. És protestant i també partidari del lliure consum d'alcohol

NENTON D. BAKE

també candidat al lloc que avui ocupa Hoover. Va ésser secretari de Guerra quan el Govern Wilson, la política idealista del qual representa, essent un dels candidats que hom creu té més probabilitats de sortir triomfant

D'UN ACCIDENT D'AVIACIO

Són retrobades a Itàlia les joies que havien pertangut a la senyora Lang Willar

Roma. — No s'ha pas oblidat la terrible catàstrofe aèria en la qual varen trobar la mort els aviadors Goulette i Moreau, i el matrimoni Lang Willar. Aquest drama de l'aire ha estat aquests dies evocat a causa d'una curiosa descoberta.

Alguns dies després de la catàstrofe, s'havien cremat, al cementiri de Veroli, diversos trossos de vestits que havien pertangut a les esmentades víctimes, i que havien estat recollits al lloc del sinistre.

Aquests vestits havien estat curosament registrats per les autoritats amb objecte de trametre a les respectives famílies de les víctimes els objectes que s'hi poguessin trobar.

Entre les cendres, que foren recollides després de la cremació d'aquests vestits, un feixista, el senyor Scaccia, que havia procedit a la incineració, va descobrir dos objectes brillants que féu examinar per un joier de Veroli. Aquest, després d'un curt examen, veié que es tractava de dos diamants bastant grossos.

En examinar les cendres, s'hi han trobat restes de perles, ja calcinades. És probable que aquestes joies, que no foren retrobades al moment de l'accident, devien estar amagades a una butxaca secreta dels vestits de la senyora Lang Willar.

ELS AMICS DE CATALUNYA

Per la pau del món

Un telegrama del President de la Generalitat a Ferran Valera

El senyor Macià ha tramès el següent telegrama:

"Ferran Valera, Director General d'Agricultura. Madrid. — Us felicito amb efusió pel vostre discurs d'ahir, expressió cordial de sentiments que Catalunya estima amb correspondència germanívola, Francesc Macià."

Un homenatge a Aristides Briand

Berlin. — Les organitzacions femenines de Colònia i la Lliga mundial de mares i educadors per la pau, han fet una important manifestació internacional.

Madame Eldenschen Patin, delegada de la secció francesa ha pronunciat un discurs, en el qual, ha evocat amb emoció la gran figura d'Aristides Briand.

HOMES I COSES

Ferran Valera

Heus ací un indiscutible valor de la nova joventut. Esperit comprensiu, enamorat de les llibertats dels pobles, va parlar a la Cambra a favor de les aspiracions del nostre poble, contingudes en l'Estatut de Catalunya.

El diputat valencià, pel poder de la seva eloqüència i de la seva capacitat política, va aconseguir l'aplaudiment unànime de la Cambra en dir — molt ben dit — el que constitueix el programa de les nostres llibertats. En boca del senyor Valera la defensa de la nostra llengua va adquirir un relleu insospitat. Catalunya deu agrair al jove diputat valencià la seva intervenció d'ahir que va ésser sorpresa per als uns i ensenyament per als altres.

El senyor Santacruz

"S'ha de conèixer d'una manera precisa el que Catalunya vol." En aquests moments sortir amb arguments com aquest palesa la perpetuïtat en la incomprensió. El senyor Santacruz, repetint les mateixes paraules emprades per altres oradors, no aportà res de nou al debat. Vol que parlem clar, sens dubte, per no haver entès el fons de l'Estatut. Davant d'argumentacions com la del senyor Santacruz, és a nosaltres que ens vénen ganes de cridar: "Parlem clar".

L'estúpida agressió

La Cambra, unànimement, protestà de l'absurda agressió estil feixista de la qual va ésser víctima el nostre diputat senyor Gassol. Tots els sectors parlamentaris se sumaren a la protesta. Tots, àdhuc aquells senyors les simpaties dels quals per l'Albiñana no sempre han curat de dissimular.

Lentitud

El senyor Besteiro es dol de la lentitud amb que és discutit l'Estatut de Catalunya. Les votacions nominals, inútils i pertorbadores, en són la causa. Els diputats catalans, pacientment, assisteixen a la tasca obstructivista dels agraris ajudats pels senyors Alba i Melquiades Alvarez. Els catalans no perden la paciència; el qui comença a perdre-la és el senyor Besteiro.

Era d'esperar

Tots els diaris de Madrid, àdhuc alguns poc amics nostres, es dolien de l'agressió al senyor Gassol. Els més anèmics relaten el fet sense fer-hi comentaris. Solament Informaciones, el diari del contrabandista March, es permet fer-hi brometa i palesar la seva satisfacció. No n'esperàvem altra cosa.

Com el tràfic d'ocells exòtics constitueix la base d'un important comerç

Una botiga d'ocellaire. Xerroteig de canaris i cadeneres. Farum de gàbies brutes. Cantarella monocorda d'un lloro. I, en una gàbia ampla i axatada, una munió bellugadissa d'ocells de vius colors.

Preguntem a l'ocellaire: —Se'n venen, d'aquestes bestioles? —Ja ho crec. Poca gent sospita que aquests ocells exòtics són objecte d'un comerç molt important, del qual viuen centenars de persones en algunes capitals com Marsella i Bordeus.

—D'on els porten? —En vénen d'arreu del món. Els trupials i els gallets de roca vénen d'Amèrica. D'Àfrica, els senegalls i les vídues. De la Xina i del Japó, els mandarins i els caputxins...

—I, qui els duu? —El servei dels grans transatlàntics. Cada cambrer, cada fogoner, cada mariner té dret a portar en una gàbia tants ocells com hi capiguin. Si en volen portar més, han de pagar. Les cases de Marsella i Bordeus els compren a bon preu, i els envien després a

Amberes, Hamburg, Lille i París, que són els principals mercats ocellaires del món.

—El preu, varia?

—Molt. Els grans establiments són veritables borses d'ocells de luxe. Aquest és un negoci que està exposat a moltes altes i baixes. Un naufragi, un cataclisme qualsevol, fa que minvi una espècie. Les malalties, canvis de temperatura, els temporals, fan que es morin el 90 per cent d'una expedició. Ultra això, els ocells que s'acilmaten difícilment, com els del Brasil, es paguen més cars. Un "tucà" pot valer fins trenta duros. Les catatúes i els lloros han baixat molt de preu. No obstant, un bon garlador pot arribar a valer dos-cents duros.

—I els canaris?

—Aquests són europeus, malgrat el nom. Certes castes es paguen també molt cares. Un holandès pot valer fins dues-cents pessetes si és femella i tres-cents, cinc-cents i fins sis-cents si

és mascle. El ricat val unes dues-cents cinquanta pessetes.

—A Barcelona, hi ha negoci?

—Sí. Es venen molts ocells exòtics i molts canaris per a recría. També tenen sortida els pardals de Java que arriben a valer cinc duros. De pardals blancs del Japó també se'n venen, però no es paguen més enllà de quinze pessetes. I, després, alguns lloros i pinsans, rossinyols i cadeneres...

M. V.

L'ARRIBADA DE VENTURA GASSOL

El poble l'ha esperat en massa, protestant amb energia del covard atemptat de que ha estat víctima a Madrid

El senyor Ventura Gassol, en arribar a Barcelona és rodejat pel poble que li tributa una sincera manifestació de simpatia

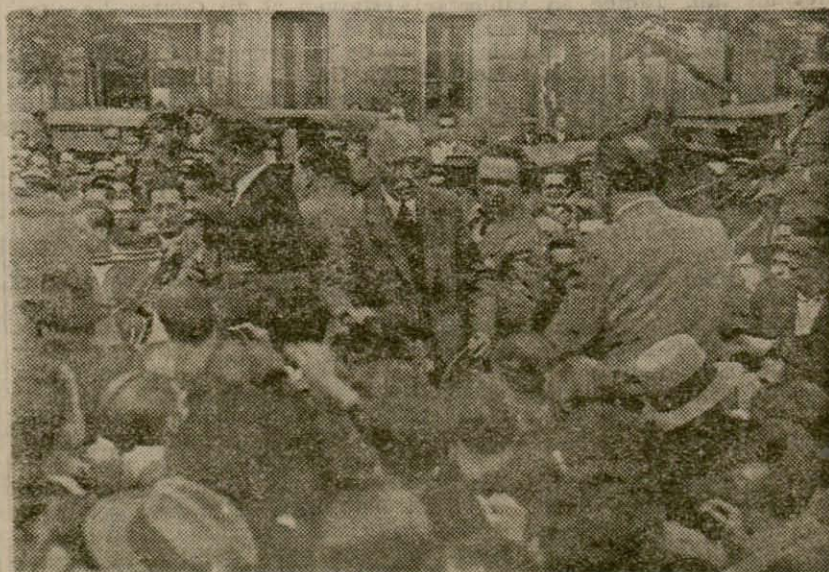
Republicana de Catalunya, senyor Tauler; el rector de la Universitat, senyor Serra Hunter i els senyors Picó, Roc Boronat, Lluelles, Artemi Agudé, Manuel Ainaud, Rosell i Vilà, Fontbernat, Joan Merli, Rafael Ramis i d'altres que no podem recordar.

GASSOL PORTA UNA MA EMBENADA

A les nou i setze minuts ha arribat a l'abaiador l'express de Madrid. Anxiosament, el nombros públic, ha cercat de descobrir amb els ulls la presència del diputat i conseller objecte de l'homenatge. Els primers diputats que hem vist eren Puig i Ferrater i Pere Coromines. Tot d'una, una mà embenada vista a través de la finestreta aixecà una formidable ovació.

Francesc Macià ha estat el primer de rebre l'il·lustre viatger. El moment ha estat d'una gran emoció. Ambdós s'han abraçat amb una estreta i llarga abraçada i els ulls de tots els presents així com els de Ventura Gassol i els del president de la Generalitat, es-purnejaven commoguts.

Amb grossa dificultat s'ha pogut obrir pas la comitiva puix que tothom

El senyor Macià amb el senyor Gassol pujant a l'automòbil per a anar a la Generalitat de Catalunya

volia estrenyer les mans del nostre valent diputat. En sortir dalt, al carrer Claris s'ha reproduït les manifestacions d'entusiasme i crits de tota mena. Des dels balcons les noies, onejaven els mocadors.

El senyor Ventura Gassol acompanyat del senyor Francesc Macià i del senyor Casanovas ha pujat a l'automòbil de la Generalitat i drets dins el vehicle han anat carrer Claris avall.

A continuació anava un altre automòbil de la Generalitat que conduïa l'esposa de Ventura Gassol, el diputat senyor Puig i Ferrer i el secretari senyor Melcior Font. Pocs metres més avall s'ha atancat a aquest segon vehicle el venerable Apelles Mestres el qual ha saludat la senyora Gassol i havent-li, aquesta, fet lloc en l'automòbil s'ha agregat als seus ocupants.

La Comitiva anava precedida per guardies de Seguretat montats i uns altres pretenien seguir de prop el cotxe oficial però el poble no rebia bé la presència d'aquelles forces i el propi Ventura Gassol amb la mà embenada ha fet un gest com dient que s'allunyessin els guardies el qual han fet aquells.

Amb pas lent, per l'enorme gernació que envoltava el cotxe presidencial, s'han dirigit pel carrer Claris fins al Passeig de Gràcia i allí, més alleugerida la via, han seguit cap el Palau de la Generalitat.

El President i Gassol junt amb els que els acompanyaven, han entrat a l'edifici.

Poc a poc s'han anat congregant a la Plaça de la República els manifestants i amb els seus aplaudiments i visques han obligat a que sortissin al balcó el President i Gassol.

Ho ha fet primerament Ventura Gassol que ha estat objecte d'una formidable ovació. Seguidament, ho ha fet el President Macià el qual ha estat igualment saludat amb visques i aplaudiments.

Gassol, ha fet signe amb la mà per tal de que es fes el silenci i ha parlat al poble.

PARLAMENT DE VENTURA GASSOL

Catalans — ha dit —, solament unes paraules per agrair-vos aquestes proves d'afecte que m'esteu donant personalment. Us les agraeixo d'una manera especial perquè, per damunt de tot signifiquen una adhesió a les aspiracions i a la llibertat de Catalunya. No tinc en aquests instants la serenitat que cal per a comentar com voldria el fet que ha produït aquesta manifestació de simpatia. Tots sabeu que estem travessant uns moments difícils, en els quals s'imposa, més que mai el sacrifici, si bé els sacrificis que estem fent comencen ja a cansar-nos una mica. Tingueu calma. La força més gran amb que compta Catalunya davant els atropells de certs homes d'Espanya, és, justament, aquesta calma, i el fet de que no perd la serenitat, que no ha de volguer dir covardia. Del succés ells en treuran, millor que nosaltres, una lliçó. Quan un poble va pel camí de la justícia i de la llibertat,

és un poble de cavallers, però, tant bon punt el deixa es converteix en un poble de covards. Cinc homes contra un! Això ho diu ja tot. No vull ara, menys que mai, minvar el meu ideal; jo soc radical com vosaltres, però jo comparteixo, amb Alcalá Zamora, amb Azàña, amb Valera i amb tots els altres amics nostres d'allà, l'aspiració de conquerir la llibertat absoluta per a tots els pobles d'Espanya per tal d'assolir, quan, com Catalunya, tinguin consciència de la seva personalitat l'única cosa que ens pot contentar a tots: fer la República Federal. Gràcies a tots. Que aquesta manifestació constitueixi, fora d'ací, el més fort blasme per als covards i una abraçada per als homes comprensius que, com nosaltres, estimen la llibertat.

Grans aplaudiments han coronat les darreres paraules de Ventura Gassol. Després, sempre degut a la insistència del públic ha parlat el president Macià.

DISCURS DEL PRESIDENT MACIÀ

"Catalans: La llibertat d'un poble exigeix molta abnegació i molts sacrificis. La de Catalunya, estem a punt d'aconseguir-la. I no perquè la porti un home ni un grup o un partit, sinó perquè la portarà com expressió de la seva voluntat, el poble català. Aquesta llibertat serà la conseqüència de tots els sacrificis que ha fet Catalunya, fins avui. Nosaltres sentim que, aquest moment, és el més important, de tots els que ha viscut la nostra terra de molts anys ençà. Per això no playem ni els esforços ni els sacrificis, per tal d'assolir, en aquesta ocasió, els resultats que volem. Cal, només, la unió ferma de tot Catalunya. Sinó ens donen el que demanem, mantindrem, com mai, la serenitat i la disciplina, i tot el nostre poble vibrarà amb una sola ànima, amb un sol esperit. Cap força no podrà oposar-se a la nostra voluntat. Res no podrà deturar el nostre triomf. Els nostres ideals són ideals nobles i enlairats; són ideals de llibertat, de justícia, de dret i, contra aquest ideals no poden res els ideals dels nostres enemics, que són ideals d'opressió. Estigueu tranquils; tingueu serenitat. Hem de tenir concòrdia per a agrair l'esforç dels homes que ens ajuden i comprenen. Nosaltres no demanem la llibertat per a Catalunya solament, sinó per a tots els pobles d'Espanya. Tingueu presents els sacrificis que està fent la minoria catalana. Si arribés el moment de dir-li al poble: "Aixeca't treballa", jo li diria, i sé que molts, per no dir tot, acudirien a la meua veu. Entretant, tingueu calma, tingueu confiança en els vostres representants. Visca la minoria catalana! Visca el nostre germà Gassol! Visca Catalunya!"

Els visques donats pel President han estat contestats unànimement i els aplaudiments han durat una llarga estona.

Seguidament, Ventura Gassol, s'ha retirat al seu domicili a reposar. Aquesta tarda a les set serà visitat a la Generalitat per diverses entitats d'Esquerra Republicana de Catalunya.

rals i injustos, sinó perquè no es pot combatre una idea, una doctrina amb la pistola.

"El Sol" fa uns comentaris en termes semblants, i protesta severament contra aquest estúpid atemptat tan impropï de la tradició cavallerívola de Madrid. Les circumstàncies amb què el fet s'ha produït, a l'estil amb què s'ha dut a cap, el fan fortament condemnable. Madrid ha reaccionat contra l'inqualificable atropell i exigeix una forta sanció contra els responsables d'aquest últim episodi, unànimement condemnat per tota persona digna.

"El Socialista" fa remarcar la distància que l'allunya de la ideologia del senyor Gassol, i exterioritza la seva protesta pel greuge i per l'estúpida agressió. Convé, doncs, reduir l'incident a les seves proporcions naturals. A Barcelona poden veure que no es tracta més que d'uns malvats, incapaces per condició de poder ofendre, però que no poden restar lliures, per molta que sigui la tolerància, i hi ha necessitat d'imposar-los el respecte.

"El Liberal" expressa la seva protesta amb termes molt enèrgics. Diu que la nota del senyor Macià ja indica amb tota justesa que el fet no és imputable a l'Espanya republicana ni a Madrid, que té la seva principal executòria en ésser el país més hospitalari del món i la vida de major esperit civil d'Europa.

TREBALLS DE LA POLICIA

Madrid, 2. — La policia ha treballat durant tota la matinala per tal de detenir Josep Blanes, individu el qual hom creu que capitanejava el grup. El Comissari cap de la primera brigada d'investigació criminal, va muntar un servei especial constituït als diversos llocs on el senyor Blanes acostumava freqüentar. Això no ha donat cap resultat, ignorant-se de moment on pugui trobar-se el Blanes.

UNA DETENICIO

Madrid, 2. — Han continuat les recerques de la policia per tal de detenir els autors de l'agressió al diputat senyor Ventura Gassol. Ha estat conduït a la Direcció general de Seguretat Josep Cabanillas Verterra, de 19 anys, habitant al Passeig de la Castellana, núm. 51, del qual hom sospita que era un dels que acompanyaven Blanes quan va cometre l'agressió. Cabanillas presenta una ferida al colze, i mentre ell ha declarat que se la va produir en baixar d'un tramvia, la seva mare, interrogada per separat, digué que se l'havia ocasionat a la piscina d'un balneari.

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRE BARCELONA
Compania de comèdia Carmen Díaz, oficial del Teatre Fontalba, de Madrid

Avui, dissabte, nit a dos quarts d'onze:

SOLERA
Demà, diumenge, tarda i nit:
SOLERA

GRUTES SALA MERCÉ
PALAU D'EN BANYETA
BAIXOS DEL TEATRE OLYMPIA
Telèfon 34025

Avui, tarda i nit, i cada dia
El millor espectacle de Barcelona per a grans i petits
Demà, matinal d'onze a una. Tots els nens i nenes que assisteixin a aquesta matinal, seran obsequiats amb un present

Teatre NOVETATS
Compania lírica LLUIS CALVO

Avui, dissabte, nit a les deu:
EL AGUADUCHO

i el grandios exit de la temporada
LUISA FERNANDA

Demà, diumenge, tarda:
LA VERBENA DE LA PALOMA
LUISA FERNANDA
Es despatxa a la guixeta

Teatre POLIORAMA

Avui, nit, a dos quarts d'onze:
Presentació de la Compania de grans espectacles VELASCO
ESTRENA de la revista d'extraordinari exit:

LAS NOCHES DEL CABARET
Artístic vestuari i decorat

Demà, diumenge, 3 grans funcions

GRAN TEATRE ESPANYOL
Compania del Teatre Maria Isabel, de Madrid

Avui, dissabte, nit a les deu:

DARRERS DIES
EL GRANDIOS EXIT COMIC

ANACLETO SE DIVORCIA
Meravellosa creació d'aquesta

Compania
Dilluns, comiat i benefici de la Compania. Grandiosa funció
Veieu cartells!

TEATRE TIVOLI

Compania de revistes del teatre Romea, de Madrid

Avui, dissabte, nit a les 10'15:

Grandios esdeveniment, debut de la gentil "vedette" AMPARITO MIGUEL ANGEL, amb el grandios exit del dia

¿Qué pasa en Cádiz?

Gran creació de Maria Carvajal, J. Valle, C. Garriga, de la "vedette" ballarina LIANA GRACIAN i del ballari excèntric JOHN BUX 50 vice-tiples - fastuosa presentació. - Grandios fi de festa per AMPARITO MIGUEL ANGEL, LIANA GRACIAN, JOHN BUX i el divertit LEPE

Totes les nits, l'exit de l'any:

¿Qué pasa en Cádiz?

Nota. — Degut a la instal·lació d'aparells moderns de ventilació, aquest teatre gaudeix d'una temperatura molt agradable

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
Gran Compania de Revistes i Vodevils
CELIA GAMEZ

Darrer dissabte del grandios exit "LAS LEANDRAS"

Avui, dissabte, nit a les deu:
Primer. AGUA!, AGUA!, AGUA!
Segon. La grandiosa revista, cinc vegades centenària

LAS LEANDRAS

per la seva creadora, la inimitable "vedette" de les "vedettes"

CELIA GAMEZ

els primers actors PEP ALBA, EDUARD PEDROTE, tota la Compania i el colossal ramell de tiples i vice-tiples

Esplèndid i còmode jardí

Es despatxa a la guixeta i Centres de Localitats

Demà, diumenge, darrera matinal del grandios cartell Me acuerdo a las ocho (acte primer) i "LAS LEANDRAS". A les 4 de la tarda

Dimarts, dia 5: SENSACIONAL i VERTADERA ESTRENA, al TEATRE COMIC, de la històrica còmica videvillesca, de JOAQUIM VELA i J. Campua, música del popular mestre ALONSO:

¿Qué pasa en Cádiz?

Fastuosa presentació. — Decorats nous i valuosa sastreria exprossa

TEATRE CATALA ROMEA

ESPECTACLES SEROS
ELS DE LA MAXIMA MODERNITAT

Avui, nit a dos quarts d'onze:
TONI-KAR, ARACELI LEWIS, LUYA-ANDRINA, MERCE VARGAS, JOHARA WELLS, JOHN LEWIS, L. CABELLO i XALMA

JAUME PLANAS
I ELS SEUS DISCOS VIVENTS i la genial "vedette"

MERCE SEROS
Demà, diumenge, tarda a les 5'30 i nit a les 10'30: COMIAT dels ESPECTACLES SEROS

Teatre FOMENT MARTINENC

Provença, 587 -- Telèfon 54461
COMPANIA VILA - DAVI

Demà, diumenge, dues funcions:
Tarda, a dos quarts de cinc, funció d'infants: LES AVENTURES D'EN TITILETA I LA RATETA QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA
Nit, a les deu:

ANGELICA GRELOT, ESTRELLA DE MODA

CINEMA PARIS
Avinguda Porta de l'Angel, 11-13
Telèfon 14544

Avui, nit, a tres quarts de deu:

EXTRAORDINARI PROGRAMA
Warner Oland en

EL CAMELLO NEGRO
Rafael Rivelles i Carme Larrabeiti en el film parlat en espanyol

¿CONOCES A TU MUJER?
Propinent dilluns: LA MELODIA DEL MUNDO I EL CAMINO DE LA VIDA

FANTASIO

Avui, nit a les deu:

Noticiari "Eclair" - ACROBACIA EN "AUTOBARDS" (esportiva)
DIBUJOS. TEMPLOS DEL SILENCIO (documental)

Hay que casar al Príncipe
per Josep Mojica

KOLISEUM
Telèfon 18466

TEMPORADA DE GRANS REPRESSES

Avui, nit a les deu:

FATALIDAD
per Marlene Dietrich

BROADWAY CINEMA

Unió, 7 -- Telèfon 19944

Avui: CINEMA SONOR

Noticiari - Dibuixos - CARAS PINTADAS - MONTAÑAS EN LLAMAS

Dilluns: Inauguració de la temporada d'Estiu. Grans represse silents: AL SERVICIO DE LAS DAMAS, per Adolph Menjou. — EL MULADAR DE ORO, per Wallace Beery. — Preus molt econòmics

PUBLI-CINEMA

Sessió continua. Seient, UNA PESSETA.—NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

Frontó NOVETATS

Avui, dissabte, nit a un quart d'onze: HERNANDORENA II - GUILLERMO contra IRIGOYEN I - MARCELINO. Demà, tarda: OSA-TEODORO contra IRIGOYEN III NAVARRETE. Nit: RAMOS-CALZIS II contra ERDOZA menor AZPURI. — Detalls als cartells

BRAUS-ARENES

Avui, dissabte, nit a DOS QUARTS D'ONZE:

GRAN CURSA DE VEDELLS
A PROFIT DELS HOSPITALS organitzada per iniciativa de "Ràdio Barcelona"

5 BRAUS VEDELLS, 5

5 asos de LA SALDADORA 5
Concert per la Banda del Regiment Infanteria n.º 10 - Magnífic Castell de Focs Artificials

BRAUS-MONUMENTAL

Demà diumenge, tarda a les CINQ:

MAGNIFICA CURSA DE BRAUS

6 formosos braus de 6

ANTONI LLUIS SANCHEZ

VICENS BARRERA

ENRIC TORRES

MANOLO BIENVENIDA

ENTRADA GENERAL: 3 pessetes

Restaurant CASA JOAN

LA CASA MES ACREDITADA

Sopa "Bouillabaisse" i Paella Valenciana

ESPECIALITATS DE LA CASA

Rbla. Sta. Mónica, 21 i 23
Telèfons 11692 i 15759

L'agressió al Sr. Ventura Gassol

COM EXPLICA ELS FETS EL SENYOR GASSOL

A tres quarts de dotze vaig entrar al W. C. Quan anava a obrir la porta que hi ha a l'interior del mateix, vaig adonar-me que hi havia una persona. Vaig fer un moviment per a sortir al passadís, i aleshores em vaig veure subjectat per un desconegut, el qual portava a la mà dreta una eina que no puc precisar. Tement una agressió, vaig preparar-me a defensar-me. Instintivament, vaig provar de subjectar el braç dret de la persona que m'escometia. Hi hagué una lluita breu. Quan ja tenia gairebé dominat el desconegut, de la cambra del bany en sortiren dues altres persones, una de les quals va intentar tapar-me la boca i apropar-me al nas un tros de tela, un mocador. Desconec si estava impregnat d'alguna substància narcotitzant, puix que en resistir-me, es va iniciar entre els quatre una lluita tan breu com acarnissada. Aleshores vaig sentir un agut dolor al braç esquerre. M'hi havien fet un tall. També en subjectar l'eina del primer agressor em vaig produir uns altres talls a la mà dreta, entre els dit gros i l'índex. Com vaig poder, aconseguí desfer-me dels desconeguts i ràpidament vaig entrar a la meua cambra.

Em proposava agafar la pistola — continua el senyor Gassol —; així ho vaig fer, i vaig sortir altra vegada al passadís, per on fugien tres persones. Vaig córrer darrera d'elles, i vaig disparar una vegada. En sonar el dispar, vaig veure caure un home. No vaig repetir perquè en aquells instants es va crear entre els fugitius i el lloc on jo em trobava, el diputat senyor Gil Roldan. Tement ferir-lo, vaig acotar l'arma.

UNA MANIFESTACIO DE SIMPATIA

El Comitè executiu de la Federació de Barcelona visitarà aquesta tarda, a les set, el conseller de la Generalitat i diputat a les Corts

Constituents d'Espanya, senyor Ventura Gassol, al seu despatx de la Generalitat, per a testimoniar-li la seva simpatia i adhesió amb motiu de l'agressió de què fou objecte ahir a Madrid.

TELEGRAMES DE PROTESTA

Immediatament de conegut el fet, sortiren de Barcelona innumbrables telegrams de protesta per l'atemptat contra el diputat català Ventura Gassol.

A la nostra taula de redacció n'han arribat alguns centenars d'entitats i Centres d'Esquerra Republicana, d'entitats polítiques d'altres partits i de centres culturals de tot Catalunya.

En mig d'elles, hi figura la protesta, enèrgicament expressada, del Partit Socialista de Catalunya.

La Junta directiva de l'Ateneu Barcelonès ens ha lliurat la nota següent:

"La Junta directiva de l'Ateneu Barcelonès, interpretant el sentir de tants elements de cultura i tants valors de ciutadania com s'estatgen al dit Centre, ha adreçat al conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat, senyor Ventura Gassol, un expressiu ofici en el qual protesta enèrgicament de la brutal agressió de què el senyor Gassol ha estat objecte."

COMENTARIS DE LA PREMSA MADRILENYA

Madrid, 2. — Tots els periòdics protesten de l'agressió de què ha estat objecte Ventura Gassol, qualificant la majoria el fet de gesta estúpida.

"El Debate" diu que es tracta d'una gresca pesada i de mal gust; però no vol silenciar la seva protesta ferma i decidida. El succés, que en si mateix no té cap transcendència, la té, no obstant, com a símptoma. De manera semblant va néixer el fascisme italià i estan actuant hosts d'Hitler. El que és precis condemnar amb tota energia són els procediments de violència, no abans que tot per immo-

la humanitat

Any II

Barcelona, 2 de juny de 1932

Núm. 201

Els aprenents de feixistes

L'emboscada covarda, ignominiosa de què els senyors chulos — que res no tenen a veure amb el bon poble de Madrid — han volgut fer objecte el nostre estimat amic Ventura Gassol, diputat de Catalunya, no tindria cap mena d'importància, com a fet divers, sinó oferís a l'observador imparcial dos aspectes dignes d'ésser tinguts molt en compte. En primer lloc hom ha tractat, barrejant, de fer de la víctima un objecte de ludibri, un dels elements més destacats de la minoria catalana, el qual, a Madrid, consideren com un fill espiritual del nostre país. En conseqüència, els indignes agressors han tractat d'ofendre i ridiculitzar l'alta figura de "Don Francesc", a través de la persona que ells consideren ésser-li més grata. Amb tot, així l'il·lustre President de Catalunya com el nostre benlloct germà Gassol, es troben tant per damunt de les baixes d'aquests singulars rates d'hotel, que el llot amb què algú pretén infamar-los, ha caigut, mercès a l'energia ben catalana de Gassol, en ple rostre de la bretolada agressora.

El segon caire d'aquest desagradable afer és la significació que tanca, com a procediment de lluita. Hom diria que l'albinyanisme, que va fer el seu debut atacant la Redacció de Nosotros, quan sabien que no s'hi trobava ningú, tenen avui una repercussió tardana, però inconfusible, en la gesta d'aquests cavallers que s'ajunten quatre o cinc per a atacar a traïció un home sol i ho fan amb premeditació i alevosia. Aquesta conculcació de procediments ens obligarà a procedir en conseqüència. Cert és que del feixisme que assassinà Matteotti a la innoble faccenda d'ahir al matí la distància és enorme. Però, pel que pugués servir, cal declarar, com va fer-ho molt discretament Lluís Companys, que els homes liberals i catalanistes viurem previnguts i a tota agressió, vingui d'on vingui, seriosa o no, respondrem a trets. Cal que fem tot allò que calgui perquè els feixistes incipients no acabin pas l'aprenentatge.

OPINIONS

Les lluites polítiques-econòmiques dels nostres temps

Hem d'insistir car el tema és inexhaurible, malgrat que les nostres afirmacions, els nostres conceptes, puguin molestar a antics companys i amics meus. El moment en què vivim és massa greu per a callar. Perquè encara que es vulgui, és del tot impossible separar les lluites socials dels esdeveniments polítics del nostre poble. I no solament del nostre poble; mireu arreu del món i veureu com totes les millores que aconseguïen el proletariat, es deuen més a la situació política favorable als treballadors, que no pas a la pressió que les organitzacions obreres puguin exercir.

Abans del feixisme hi havia a Itàlia dues potents organitzacions obreres: la Confederació general del Treball (reformista) i la Unió Sindical Italiana (anarco-sindicalista). També existia un poderós Partit Socialista i una activitat anarquista més extensa que no pas a cap país del món. Tant els socialistes com els anarquistes i els sindicalistes, posseïen nombrosíssimes publicacions, entre setmanaris, Revistes i diaris. Un dels propagandistes de l'anarquisme més vigorosos contemporanis, vivia a Roma (on és respectat encara per les feres del feixisme) i era escoltat amb devoció pels treballadors, car aquest propagandista, Malatesta, porta amb ell una aurèola de màrtir i d'honorada, que per al poble és sempre un motiu de xaradorosa admiració. També existia un partit Comunista no despreciable en força.

Entre totes aquestes forces obreristes i revolucionàries que realitzaven separatament una propaganda infatigable arreu d'Itàlia, no pogueren oposar-se a l'embranzida feixista i abans del feixisme, si aconseguïen millores per al proletariat, era perquè la situació política del país hi era favorable.

Cal desenganyar-se; el capitalisme avui encara, és manté fort i ben organitzat, sap fer a meravella l'estira i arronça. D'acord amb els seus interessos, i sempre aprofitant circumstàncies favorables, es mostra esplèndid o egoista. I quan es cansa de fer comèdia es treu la careta i ensenya l'espasa. Exemple: Itàlia, Espanya (Primo de Rivera), Iugoslàvia, Argentina i Alemanya, on actualment està produint-se un canvi a fons on la política Reich, que si del canvi triomfa Hitler, el proletariat alemany podrà de cop i volta, totes les millores aconseguïdes d'ençà de la revolució de 1918.

Si en aquests països en què el capitalisme, aliat amb el militarisme, ha implantat la dictadura, hagués trobat una forta oposició per part dels partits d'esquerra units a les organitzacions obreres, de segur no s'haurien produït els fets segons els desigs de la reacció. Però sempre hi ha una sèrie de raons i de principis, que ens impossibiliten d'anar del braç d'aquell o de l'altre; i aquests principis que ens fan ésser tan escrupolosos, tan rectilinis, no deixen avançar les nostres concepcions ideològiques. No hi fa res que restin encallades; no hi fa res que triomfi la reacció. L'important per tot anarquista — i si és de la F. A. I. millor — és poder cridar que totes les formes de govern són iguals de dolentes i tots els polítics són lladres i pocavergonyes.

El panorama polític-social del món, ens diu ben clar que, avui per avui, les forces proletàries soles, no són prou potents per a oposar-se a qualsevol

cop d'Estat de la reacció. A Madrid, es dibuixa un perill feixista que igual podria prendre forma en monarquia que en República; amb els monàrques Unamuno, Josep Ortega i Gasset, Maurra i altres no gaire contents de la República perquè aquesta no fa el que ells volen. Són homes sense cap consistència ideològica que per tal d'assolir les seves ambicions personals, seran capaços de totes les trastades. Abandonaren la monarquia quan es veieren desdenyats pel Borbó, ells, els savis més savis de tot el país, i clavaràn la seva punyalada a la República si la República no fa l'ull viu.

L'altre perill feixista, el monàrquic, que ho hem de proclamar ben alt, cada dia és més potent, troba el terreny adobat en els mitjans obrers, gràcies a les propagandes dels "faistes". Vull dir que, ara, els dos extrems es toquen en proclamar la fallida de la República i com que els "faistes" no han de recollir el fruit de les seves campanyes antirepublicanes, ara com ara vénen a ésser una mena d'esglaons per on hi pugen somrients els amics del Borbó assassí. Ells que tant els molesta fer el paper de comparsa!

Però, a més a més, és ben trist que ni la història ni el que passa actualment arreu del món, no sigui un advertiment per als militants de la C. N. T. Què no ho comprenen que si es produís una reacció monàrquica no en restaria, de nosaltres, ni un per remei? Què no han après encara a saber que, per una raó de reacció natural, les dretes, una vegada han tingut por, arriben àdhuc al salvatisme si tornen a triomfar? Què ja han oblidat els fets d'Horty a Hongria, els de Mussolini a Itàlia, els d'Alexandre a Iugoslàvia, els d'Uriburu a l'Argentina? I del cop de Sagunto, què no en saben res?

Doncs bé; jo he de repetir avui, el que vaig dir el dia 15 d'abril de 1931, en un miting de la Plaça de Braus, Les Arenes, i davant d'un auditori anarquista: que mentre la República estigués en perill calia que tots la defenséssim, encara que fos amb les armes a la mà i exposant la nostra vida. Aleshores tots els assistents van estar d'acord amb les meves paraules i àdhuc "Solidaridad Obrera" va fer-ne una referència i ningú va trobar-hi res a dir. D'aleshores ençà la República ha comès greus errors però potser el perill de què sigui enderrocada per les dretes és igual avui que en la segona quinzena del mes d'abril de 1931.

Jo penso que hem d'ésser un xic generosos; saber passar per alt molts greuges, i no combatre la República en el mateix moment i gairebé amb el mateix llenguatge que els catòlics, que alguns militars, els carlins, els alfonsins i en fi, totes les dretes que li volen preparar el salt de la mort. Encara que només sigui per instint de conservació i un xic també per raons d'higiene social, car els Sales i els Homs, tornarien a actuar per Barcelona.

De cap manera ens convé un retorn de la monarquia. Ja sabem ben bé prou el que pot donar de sí un règim borbònic a Espanya. En canvi la República, ultra ésser gairebé inèdita, ofereix moltes possibilitats per als treballadors; podem, no solament fer-la esquerrana, sinó convertir-la en una veritable República de treballadors, una República oberta a totes les possibilitats socials per avançades que siguin.

focs de bengala

L'ALQUIMIA MODERNA

Quan hom sent parlar de transmutació de metalls recorda tot seguit aquells investigadors medievals amb llurs forn, retorts i serpents; amb llurs enormes volums in folio, atapeïts de doctes i misterioses màximes, guaitant angustiosos la clepsidra i malmetent sovint riqueses autèntiques en recerca d'hipotètiques fortunes. Aquells homes de ciència tenien invariablement l'aspecte del doctor Faust, abans de rejevenir-se, i un gat negre, imatge del diable, solia fer d'únic espectador de les seves intersemitants manipulacions.

Avui és tota una altra cosa. Els savis transmutadors poden ésser doctors alemanys, com Fritz Lange i Arno Brasch. Dir això significa que són, probablement, gent que es banya àl·lucinantment, que vesteix com els altres homes i ja les seves experiències a la llum del dia, sense gat ni rellotge de sorra. Tanmateix ells es proposen, com els seus barbut predecessors de l'Edat Medieval, trobar la pedra filosofal sota un dels seus aspectes, o sigui la producció de l'or. En allò que afecta a la perpetua joventut tenen la paraula Voronof i companyia.

El cavall de batalla dels alquimistes contemporanis és, pel que es veu, la desintegració dels àtoms. Això ha estat el pinyol dels experiments dels ja esmentats Brasch i Lange. Desintegrant els àtoms permetrà reagrupar els seus components, a voluntat, en forma determinada. I així, per exemple, d'una garbonada de roses de pa, n'extreurem els elements primaris per a fer-nos un chatelain per al rellotge. O bé transmutar la substància gris del doctor Alibiàna en un parell de sabates ferrades de reglament.

Llàstima gran que per a fer experiments així sigui precis un corrent de dos milions i mig de volts, no sempre a l'abast del comptador de casa nostra! Amb aquest davassall d'energia els doctes teutons han convertit l'alumini en heli i han fet altres performances que ens fan badar la boca a tots plegats. El doctor Lange prediu una revolució industrial dintre Alemanya que la posarà davant de tot com a nació científica-progressiva. Diu que hom tracta d'instalar a Berlín un supergenerador capaç per a produir mil milions de volts. Això permetria alliberar els electrons, desagregar els metalls més densos i transformar-los els uns en els altres.

Un anglès, el doctor Cockcroft, ha tirat una mica d'aigua al vi, declarant que ell, juntament amb el seu col·lega i compatriota doctor Walton, va aconseguir desintegrar l'àtom amb molt menys volts que els savis germànics. Quant a la transmutació d'un metall en un altre, diu que no és cap cosa nova tota vegada que el Laboratory Cavendish de Cambridge ja va sortir-se'n el mes passat amb més facilitat que el cèlebre polonès — com diantres es diu? — que tant ha fet parlar la premsa parisisa.

A nosaltres de tot això només ens interessa l'ensenyança que se'n desprèn. Que no hi ha res que sigui invisible; que contra el parer del senyor Sánchez Roman, fins els àtoms tendeixen a desintegrar-se i que per a aconseguir que així sigui només precisa disposar de la suficient energia. Ja ho sabem, amics, amb energia es desintegren els àtoms. ¿Per què no han de desintegrar-se, igualment, les unitats artificioses com l'espanyola que certs homes entossuïts tenen per sagrada?

J. M. FRANCES

Les notes pregades que no ens siguin frameses en català no seran publicades

El que és indispensable, però, és que cadascú, en adoptar, en aquests moments, una actitud o altre, ho faci conscient de la seva responsabilitat i pensant en l'esdevenidor de la classe obrera d'aquest país, no oblidant que fora, des dels altres països, ens miren de fit a fit, ja que precisament Catalunya podria ésser el poble on comencés aquesta transformació social que tots anhelem.

La C. N. T., que va ésser creada per a servir els treballadors i aconseguir la seva emancipació, no pot desentendre's del moment actual fent protestes d'un apoliticisme inconcebible i dient que només li interessa la defensa econòmica dels treballadors. Referent a aquest tema hi tornarem a insistir.

PERE FOIX

FACTORS DEL DESVETLLAMENT NACIONAL

ELS SOKOLS

Els Sokols varen ésser fundats el 16 de febrer de 1862. En fer-ho, el seu il·lustre iniciador, Miroslav Tyrš, recollia la doctrina d'un altre pedagog txecc, Joan Amós Komensky (Comenius), qui, en la seva obra fonamental, Orbis Pictus, assenyalava el valor educatiu dels exercicis corporals. Això, en l'aspecte pedagògic. En el polític, Tyrš, i amb ell els seus companys Grég i Fügner, trobaven el poble txecc sota l'opressió austriaca, sintetitzada en el Diploma Revocador de 20 d'octubre de 1860, que abolia totes les llibertats. La idea fonamental de Tyrš fou la de retrempar física i moral el seu poble, educant-lo en un doble ideal de pàtria i humanitat, per tal d'obtenir la seva alliberació. L'any 1918, el 28 d'octubre, des de la seva tomba, on dorm al costat del seu bon amic Fügner, havia de veure realitzat el gran somni de la seva vida. Trecoslovàquia esdevenia lliure i els Sokols, que havien estat l'instrument de la seva deslluranga, s'encarregaven dels serveis de defensa i policia de la natxent República.

En txecc, Sokol vol dir falco i cal reconèixer, davant l'amplitud del vol realitzat, que les organitzacions gimnàstiques txeques han respost al desig del seu fundador. Cal que la seva força sigui detallada en xifres, per tal que tothom pugui copsar-ne la seva importància. L'any 1862 hi havien, a Praga, 265 sokols, aplegats en nou seccions. El seu creixement posterior ha estat el següent:

Anys	Nombre de seccions	Afiliats
1862	9	265
1875	21	1.949
1871	106	10.448
1887	171	19.217
1894	352	36.042
1898	508	45.203
1905	671	58.968
1910	916	95.078
1913	1.080	122.017
1920	2.629	556.995
1930	3.144	663.702

El primer Slet vsesokolsky, o Aplec Pansokol, va tenir lloc l'any 1881, participant a aquest 1.600 afiliats. D'aquests practicaven exercicis gimnàstics, al camp Sirelsky, 696 alumnes, pertanyents a 75 seccions diferents. Els exercicis foren dirigits personalment, per darrera vegada, pel doctor Tyrš i obtingueren un èxit remarcable.

El darrer Aplec Pansokol efectuat fou el de l'any 1926. A la desfilada inicial de Sokols, que va precedir les festes gimnàstiques, varen participar-hi 72.331 afiliats, dels quals 71.844 prengueren part als Concursos Gimnàstics segons la següent distribució: Veterans: 4.800. Adults (homes): 25.000. Adults (dones): 14.080. Noïss 13.888. Noïss 14.076.

Renuncio, per a no fatigar més el lector, a transcriure major nombre de dades i li prego, en canvi, per a millor tenir una idea exacta sobre el que és i significa aquesta gran organització gimnàstica, de veure-la fotogràficament.

Aquests dies se celebra, a Praga, el Novè Aplec i és ben segur que les revistes il·lustrades i el cinema reportaran les fases principals del gran esdeveniment nacional dels txeccs. La perfecció dels moviments; la disciplina del conjunt; la pulcritudina realització de tots els executants; l'anegament de tot any individualista, dintre la grandiositat d'aquests formidables conjunts gimnàstics, integrats per milers de persones, diran més, al lector, que les meves paraules.

I comprendrà, fàcilment, que el poble trecoslovac mereixia ésser lliure i que tenia, a més, i té encara, els elements necessaris per a assolir la seva llibertat i per a conservar-la. Quan tot un poble es disciplina d'aquesta fàcil, arriba allà on vol.

seu admirable llibre Els meus records, el que fou director del Times, Henry La guerra europea havia de donar als txeccs la volguda ocasió i, en el Winckham Steed, conta, fil per randa, com succeí la cosa.

Steed coneixia un professor txecc anomenat Masaryk. L'havia conegut en les seves llargues estades, com a corresponent de l'esmentat periòdic, a l'Europa central. Sabia la seva cultura, el seu ascendent sobre el poble i el fervor nacionalista que el movia. Un dia, el professor Masaryk, li va lliurar un avís molt original i difícil de portar a terme. En si mateix era ben breu. Masaryk deia al periodista britànic: "Estic organitzant la revolució dels nacionalistes txeccs dintre de l'Àustria i mentre tant resto forces als seus exercicis. Necessito, però, que els russos no desapareixin sobre els txeccs que, per tal de fugir dels regiments austriacs, on estan enrolats per força, es passen a les files russes amb armes i bagatges."

Després de molt pensar, Steed va veure trobada la solució. Recordava haver presenciat, l'any 1912, el darrer Aplec Sokol anterior a la guerra, i com allà, abans d'iniciar els moviments gimnàstics, els milers de txeccs que assistien a l'acte cantaven un himne prohibit per la monarquia austriaca: l'Hei Slovane. Quelcom així com Els Segadors.

De llavors ençà, fins al final de la guerra, els txeccs corrien cap a les trinzeres russes cantant l'himne simbòlic de la seva deslluranga. I els fusells russos emmudiren en sentir la joiosa cantada dels nous reforços que venien, en nom de la futura Trecoslovàquia, a lluitar contra l'opressió dels Habsburgs.

La resta la coneix tothom. El professor Masaryk, esdevingué el primer President de la República Trecoslovaca, creada, i béll nou, sobre les cendres d'un passat que semblava immutuable.

I els Sokols foren l'instrument de la deslluranga txecca. De Tyrš a Masaryk una sola obra: els Sokols. Un sol pensament: la llibertat de Trecoslovàquia. Una sola disciplina del poble, sota l'opressió tirànica: la de la gimnàstica enfortidora.

Que cadascú, en la intensitat patriòtica de l'actual moment històric, tregui, d'això dit, les conclusions oportunes.

Quedi, però, ben clar: els pobles febles han estat sempre esclaus.

JOSEP A. TRABAL

Post-scriptum. — Manca fer remarcar, en aquest article, el caràcter essencialment liberal, democràtic i social dels Sokols, de tendència francament esquerrana. Aquests, entre si, s'anomenen germans i en les seves personals ideologies religioses, polítiques i socials, deuen esforçar-se per la tolerància i la comprensió, sobre tota doctrina reaccionària o de secta.

Reconeixen el dret al lliure examen i proclamen la necessitat d'una justícia social efectiva, auxiliant-se els uns als altres i sabent, si cal, donar la vida per un germà.

Cerquen, essencialment, ésser uns homes complets i lliures de tota opressió material o moral.

EXTRAORDINARI TRIOMF D'UN SANTFELIUENC

En el Concurs Internacional de Roses, de Bagatelle, obté els dos primers premis el rosarista Pere Dot

El Jurat del Concurs Internacional de roses noves celebrat a la Sosaleda de Bagatelle (París), s'ha reunit sota la presidència de Mr. Chérieux, president de la tercera Comissió de l'Ajuntament de París, havent obtingut els dos primers premis l'il·lustre floricultor santfeliuenc En Pere Dot, qui durant quatre anys consecutius també ha assolit les principals distincions en dit certamen que és el de major prestigi dels que anyalment tenen lloc. De les 146 varietats presentades al famós concurs, corresponien 30 rosers

francesos, 34 d'alemanys, 11 d'anglesos, 20 d'americans, 4 de belgues, 14 catalans, 9 holandesos, 1 italiana, 5 luxemburgueses, 3 portugueses i 6 txeccoslovàques i únicament han obtingut premi els sis rosers següents:

Medalla d'or als estrangers: roser dedicat al gran filantrop vasco, En Lluís Brifas i que per tant porta el seu nom, creat pel benemèrit santfeliuenc don Pere Dot; medalla d'or a autor francès: roser "Mme. Gochet" de Mr. C. Mall'rin; Primer certificat: roser "Condessa de Sástago" de Pere Dot; certificats: Rosers "Bozna Nemcova" (txecoslava), "President Macià" (holandesa) i "Vaire" (francesa).

Rebi el nostre distingit amic don Pere Dot de Sant Feliu de Llobregat, la nostra més entusiasta enhorabona pel seu clamorós triomf no superat jamai per cap altre creador de roses.

St. Feliu de Llobregat, 28 juny 1932.

EL TEATRE

Abans de l'esirena de «Noches de cabaret»

Eulogi Velasco i el mestre Bilbao ens parlen de l'obra

Eulogi Velasco té una gran cura en tots els detalls, per la presentació de l'obra «Noches de Cabaret».

Se'l veu inquiet d'un lloc a l'altre, per la sala del Poliorama, vigilant, que no hi hagi res que pugui enterbolir l'èxit de l'obra que s'estrena aquesta nit.

Aprofitem un moment de descans, durant l'assaig, per a saludar-lo.

Velasco és el mateix de sempre. La seva companyia pot dir-se que és una gran família, i ell el seu pare adoptiu, que amorosament la vetlla.

—Em pot donar una impressió de l'estrena d'avui?

—Impressió? Què volem que us digui? Puc dir-vos que l'obra és ja coneguda en diferents ciutats de l'estranger, on s'ha representat amb un gran èxit. Especialment a Berlín, Londres i París.

No cal dir que confio en què aquí a Barcelona obtindrà el mateix èxit.

En primer lloc, perquè l'estructuració de l'obra és diferència totalment de totes les altres, i en segon lloc perquè l'obra és molt animada i posseeix una música alegre i joganera que s'escolta agradablement.

Per cert que he vist que alguns periòdics l'han anunciat com a revista. No: més que revista, és comèdia lírica, musicada pel mestre Katscher. En l'adaptació espanyola, que és deguda als coneguts autors Cadenas i Gutiérrez Roig, s'hi ha afegit uns números de música pel mestre Padilla, però respectant sempre els motius de la música original, que tan encertadament escrigué l'autor del «Desfile del Amor».

En fi, jo em penso — i així ho desitjo — que obtindrà un excel·lent acolliment per part del públic que assistirà a l'estrena.

En acomiadar-nos, ens trobem amb el mestre Bilbao, al qual acompanya la seva filla Júlia, una de les futures «vedettes» més prometedores de la companyia, i no cal dir del gènere de revistes.

Bilbao avui ja no és el ballari d'abans, que amb la seva presència emplenava ell sol tota l'escena i arrancava aquelles ovacions fantàstiques. No: avui Bilbao s'ha convertit en una mena de protector de les segones tiples i xicotes, a les quals els posa els balls i evolucions de manera de fer-los-hi aconseguir els èxits més grans. Per això, per a les noies que formen part d'aquella gran família, Bilbao és el més mimat de la companyia.

—Què us sembla l'obra? — ens pregunta el mestre, amb la seva habitual simpatia.

—Es difícil de donar una opinió abans de l'estrena. Això ho heu de dir vosaltres, que ja la coneixeu.

—Jo crec que l'obra està bé, i ho prova l'èxit que ha obtingut a tot arreu on l'hem representada.

—Fa temps que la porteu al repertori?

—Des de Madrid. Un dels llocs on ha obtingut molt d'èxit fou a Canàries, on hem estat dos mesos.

—Així fa temps que sortireu de Madrid?

—Uns sis mesos.

—I sempre treballant?

—Sempre. Sols deixarem de treballar cinc dies, que fou quan vam embarcar a Canàries.

—I, com és natural, sempre amb èxit, veritat?

—No.

Confessem que davant d'una resposta així, i fet per un dels interessats, quedem tots estranyats.

—Com ha anat això?

—Jo us ho diré. Hem tingut un gran èxit a tot arreu, menys en una ciutat que en diuen Santiago de Compostela, on estiguérem tres dies.

—I fou degut...?

—A què els capellans, des de la trona, aconsellaven la gent que no vinguessin a veure la revista, car el fer-ho representava la condemna a les penes eternes de l'infern, i com que es veu que en aquell poble els capellans encara són com una mena de dictadors, la gent s'els va escoltar.

—I no va produir-se cap escàndol?

—En absolut. A més, no hi havia perquè, car ja sabeu que el nostre treball tot és a base de moralitat i de bon gust artístic.

—Així, doncs, vosaltres espereu un èxit?

—Aquesta és la nostra creença,

car confiem amb el bon gust del públic barceloní.

—Doncs, molta sort i fins a demà.

I amb una encaixada, ens acomiadem de l'antic i bon amic Bilbao.

A. P.

El mestre Torroba ens parla breus moments de la seva pròxima estrena

Al finalitzar el banquet amb que fou obsequiat el mestre Torroba, hem tingut ocasió de parlar-hi breus moments.

—Pot dir-nos quelcom dels seus projectes?

—Treballar molt i estrenar aviat.

—Teniu ja alguna obra començada?

—Sí. Una obra d'ambient granadí però sense gitanos ni espanyolades.

—Podeu dir-nos qui són els autors del llibre?

—Els mateixos de «Luisa Fernanda».

En Federico Romero i Guillem F. Shaw.

—On l'estrenareu?

—A Madrid i en el teatre Calde-

ron.

—I a Barcelona?

—Per Barcelona ja la tinc concedida al meu amic Calvo.

—I com es titula?

—«Granadinas».

—Estareu molt temps entre nosaltres?

—Segurament marxaré avui, car tinc de prosseguir la temporada.

—Esteu satisfet de l'èxit de «Luisa Fernanda»?

—No cal dir-ho. La millor prova és que ara ens trobem en aquest lloc.

—Una darrera pregunta. Com vàreu concebir-la?

—Entre disgustos d'empreses i molts pocs diners, i ja no us dic res més.

I ens despedim tot desitjant-li un bon viatge i un pròxim retorn entre nosaltres.

A. TORRAS

S'ASSEGURA...

...que el conegut artista D'Anselmi ha estat contractat per l'empresa del teatre Nou.

...que junt amb ell formaran el programa un nombrós contingent d'artistes estrangers.

...que Tina de Jarque serà la primeríssima «vedette» de la companyia que debutarà al Victòria.

...que encara no s'ha produït la baixa que anunciàvem, fa pocs dies, en una companyia de revistes.

...que les negociacions continuen entre l'artista i l'empresa que la sollicita.

...que s'espera amb gran expectació l'estrena del «Qué pasa en Cádiz» al Paral·lel.

...que la Gámez hi està senzillament «kolossal».

...que el floret de segones tiples hi manegen molt bé el floret.

...que ja és un fet el «matrimoni artístic» Blanca Negri-Clarel.

...que segurament molt aviat els veurem actuar a Barcelona.

EL CONSUETA

El banquet al mestre Torroba

Ahí a la una tingué lloc en el restaurant de l'Hotel Germanor el dinar que els amics i admiradors del mestre Torroba li han dedicat amb motiu de l'èxit de la seva obra «Luisa Fernanda».

A l'acte hi assistiren més de cent començals entre els quals hi havien la majoria d'empresaris i artistes que es troben actualment a Barcelona.

A la presidència i a la dreta del mestre Torroba prengueren seient la gentil creadora de «Luisa Fernanda» l'actriu Matilde Vázquez, el tenor Pep Romeu i la senyoreta Vergé. A l'esquerra del mtre, l'actriu Cecília Gubert, Emi li Sagi-Barba i senyoreta Avellí.

L'animació durant la celebració de l'acte no va decaure ni un sol moment.

A l'hora dels brindis el senyor Angulo llegí les adhesions rebudes. A continuació parlaren als senyors Serra, Sagi-Barba, Jesús Pinilla, Bas, Poveda, Lluís Calvo i Moreno el qual ho féu en vers, sollicitant un aplaudiment pel mestre Torroba.

A petició de tots els assistents la formosa Matilde Vázquez es vegé obligada també a pronunciar unes paraules,

que foren de felicitació al mestre Torroba.

Aquest donà les gràcies als seus admiradors. Emocionadíssim agrai la comparació que se li féu de la seva obra amb «Doña Francisquita».

A l'acabar el mestre fou premiat amb una ovació. L'acte acabà a les quatre, en mig d'una gran animació.

fets del dia

ATROPELLAMENT GREU

Un automòbil atropellà, a un quart d'una d'aquesta matinada, al Passeig de Gràcia cruïlla amb el carrer de les Corts Catalanes, un individu que no pogué ésser identificat degut a no poder pronunciar cap paraula després de l'accident.

Fou aconduït al dispensari del carrer de Sepúlveda, on li han apreciat una ferida contusa a la regió abdominal i commoció cerebral, de pronòstic greu.

Després dels primers auxilis fou traslladat a l'Hospital Clínic.

EL CINEMA

AL «FEMINA»

«L'instint de l'amor», de la Universal

No crec pas que sigui aquest el camí que ha de seguir el cinema.

En anar a veure «L'instint de l'amor», l'espectador es troba, no davant d'una obra cinematogràfica, sinó en un teatre en el qual representen, magistralment, una deliciosa comèdia.

Si el cinema prengués aquest camí, potser seriem molts els que deixàrem d'anar-hi.

Com que aquesta pel·lícula és una excepció, per ésser l'única que hem vist fins ara d'aquest caire, i perquè, encara, és impossible superar els artistes que la representen, en direm molt de bé, tot el possible...

Però... (sempre hi ha un però), desitjariem que aquest film no fes escola.

Es necessari un gran talent per a portar al cinema parlat un assumpte tan escabros com el de l'«Instint de l'amor». No obstant i això, autor i intèrprets s'identifiquen amb gran dignitat.

L'actor italià que representa el criat, està insuperable en el seu paper.

El promès de la protagonista, arriba a fer-se pesat, de tan bé com interpreta el seu.

El policià, en els pocs moments que surt, demostra ésser un perfecte actor de cinema.

Lewis Stone, com sempre, identificat amb el personatge que interpreta. Ella, el punt al voltant del qual es mouen tots els personatges, meravellosa com a dona i com a actriu.

Potser el més fluix de tots (si algú fluïxja en aquest film) és Paul Lukas.

Ll. E.

JEANETTE MAC DONALD que acaba d'interpretar junt amb Chevalier, a les ordres de Lubitsch, les produccions «Una hora amb tu» i «Estima'm aquesta nit»

Heus ací MONA GOYA, de la «M. G. M.», tota seducció i encís

Diumenge, dia 3 de juliol 1932

A les quatre:

INTERESSANT PARTIT DE RUGBY

Selecció Catalana Barcelona

A dos quarts de sis:

SENSACIONAL PARTIT DE FUTBOL

Madrid F. C.

F. C. Barcelona

Cal la presentació del rebut del tercer trimestre

Aquest partit no entra en l'abonament parcial, però es guardaran les localitats als abonats fins a les 12 del migdia del dia del partit, a les oficines

LES CORTS

ENTRADA: 250 pessetes

tos Agrícoles de Sevilla, en demanda de trigos recios que este ofrece para su inmediato envío a Barcelona, y el Gobernador de Córdoba, con el mismo objeto.»

La Catifa Mágica Fox, a «Publi Cinema»

Els films pertanyents a la sèrie Catifa Mágica Fox, no defrauden mai l'espectador, i encara que és molt difícil dividir-los en categories, cal afirmar que el presentat pel Publi-Cinema aquesta setmana, «Remembrances del Rhin», constitueix un encert en un grau singular.

Amb un tema pletòric de suggestions, puix no és en va que poetes de la grandesa de Lamartine, Byron i Hugo dedicaren pàgines immortals al «Rhenus superbus», l'esmentada Catifa Mágica ens transporta a un ambient evocador de la vella Heidelberg, de «Joven-tut de Princep», la ciutat del Neckar, l'afluent del Rhin, amb les seves ennegrides cerveseries i les seves peculiars festes d'estudiants.

En «La caça i cria de cocodrils», la segona pel·lícula de l'actual nou programa del Publi-Cinema, veiem curioses escenes, els protagonistes de les quals són aquells rèptils tan perillosos.

Completen l'espectacle els «Reportatges Fox Movietone Cinéac» i el «Noticiari», amb sumaris interessants com els de cada setmana, però més extensos que de costum, ja que contenen més de vint-i-cinc notícies.

D'altra banda, ha estat afegit al «Noticiari» un reportatge especial de Paquín, pres des d'un avió, que per les seves característiques té la importància d'una breu Catifa Mágica.

Moment d'ésser inaugurada l'estació de la Plaça de Catalunya, del Metro Transversal i Ferrocarril del Nord

Les Colònies Escolars d'enguany

Cinc mil infants rebran els beneficis de la vida al camp i a la platja

Aquest any, les Colònies Escolars de vacances, que sosté l'Ajuntament de Barcelona, han estat considerablement augmentades. El nombre d'ocupants s'ha augmentat fins a 5.000, així mateix com el nombre de Colònies.

Colònia Escolar de Bagur.—A l'edifici que estatja la Colònia Escolar d'aquest poble s'han verificat obres d'ampliació que permetran augmentar el nombre dels ocupants que hauran d'integrar-la.

Colònia Escolar de Caldes de Montbui.—Tal com l'any passat, la Generalitat de Catalunya ha concedit autorització a l'Ajuntament de Barcelona perquè instal·li, al magnífic edifici on hi ha establerta la Granja Agrícola d'aquest poble, una colònia escolar de vacances que reunirà totes les condicions que reclama la higiene i la pedagogia.

Colònia Escolar de Sardanyola.—La Comissió de Cultura ha arrendat els magnífics edificis que la Cooperativa "Flor de Maig" posseeix a aquest poble, voltats de pinedes, i on podrà instal·lar una colònia escolar que podrà estatjar 300 alumnes en immillorables condicions d'higiene.

Colònia Escolar de Les Franqueses.—A la magnífica finca que posseeix a aquest poble la família Ribas, i Pradell, cedida per a instal·lar-hi una colònia escolar, s'han fet totes les obres d'adaptació oportunes perquè pugui establir-s'hi una colònia escolar d'aprenent en les millors condicions.

Colònia Escolar de Martorelles.—A la finca municipal que posseeix l'Ajuntament de Barcelona a aquest poble s'han efectuat obres d'habilitació en dues de les grans masies que hi ha, la qual cosa permetrà estatjar-hi, entre ambdues, més de 200 escolars. Aquests grans masos han estat habilitats seguint la tradició constructiva d'aquesta localitat, i l'ur explotació agrícola facilitarà una gran quantitat dels productes que són necessaris a la colònia, contribuint així a que el sosteniment dels alumnes resulti a un preu ben econòmic.

Colònia Escolar de Mura.—A una de les cases més confortables d'aquest poble s'ha efectuat la instal·lació d'aquesta nova colònia escolar, la qual també està organitzada a base del règim d'administració directa.

Colònia Escolar "Mentora Alsina", del Tibidabo.—A la finca on hi havia establert el gabinet de Física del senyor Ferran Alsina, ha estat transformada en estatge per a 60 escolars, els quals gaudiran dels avantatges del clima d'alta de la muntanya del Tibidabo.

Colònia Escolar de Vilassar de Dalt.

—Degut a les facilitats que s'han trobat prop de l'Ajuntament i al Consell Local de Primera Ensenyança d'aquest poble, la colònia escolar que hi estiuja quedarà instal·lada als nous i magnífics locals on hi ha establerta l'Escola graduada d'aquella localitat.

Colònia Escolar de Vallvidrera.—Mercès a la generosa col·laboració que el rector de la Universitat, doctor Serra Hunter, presta a totes les obres de cultura, ha estat possible utilitzar l'edifici de Vallvidrera, on hi ha instal·lat el Col·legi Major.

Colònia Escolar de Santa Fe del Montseny.—A aquell magnífic indret de Catalunya, a una alçada superior als 1.000 metres, s'instal·la una colònia escolar, "Can Trompu", on aniran els escolars que necessiten un règim d'alta per a enrobustir llur organisme.

Colònia Escolar de Palma de Mallorca.—Degut a l'entusiasta aportació del Museu Pedagògic de Palma de Mallorca, que dirigeix l'inspector de Primera Ensenyança, senyor J. Capó, i a la generosa col·laboració de la Diputació Provincial de les Balears, aquest any ha estat organitzada una colònia escolar per a alumnes dels darrers graus dels Grups Escolars de Barcelona i de les Escoles Municipals, els quals, com a premi a la seva aplicació, aniran a passar un mes a l'illa de Mallorca, per tal de recórrer-la de tinguement i admirar les seves bel·leses. Durant el mes els alumnes faran estada als pobles de Port-Soller, Bunyola i Porto-Cristo, que els servirà de lloc de concentració per a efectuar breus excursions i visites als pobles de Balitx, Fornalutx, Valldemosa, La Sierra, Torrent Pareis, Alfàbia, La Góbia, Palma, on visitaran els principals monuments, Orient, Castell d'Aiaró, Inca i Lluch, Pollensa, Manacor, Felanitx, etc. També visitaran les Coves del Drac i altres indrets dignes de conèixer de tan bella terra.

Aquest any, el nombre de Colònies destinades a efectuar el tractament d'aigües, que fins ara eren les de Tona i Espuga de Francolí, han estat augmentades amb la de Vilajuïga, on seran enviats els escolars que necessiten seguir un règim d'aigües medicinals.

A totes les altres poblacions de Catalunya on aniran a estiuar els escolars de Barcelona, tant les autoritats locals com els mestres i el veïnat han ofert tota mena de facilitats perquè fos possible la instal·lació en les millors condicions de les Colònies Escolars que aquest any organitza l'Ajuntament de Barcelona.

Quedà assabentada la Cambra de l'Acta de la Comissió especial nomenada per a ampliar la Secció Jurídica, amb caràcter provisional, atenent l'extraordinari nombre de consultes fetes pels propietaris amb motiu dels decrets de lloguers.

Fou aprovada una proposta de la Comissió de l'Assegurança de la Renda, referent a la necessitat de modificar alguns extrems del dictamen que en el seu dia aprovà la Cambra.

La presidència s'ocupà amplament de la publicació del darrer decret sobre lloguers, que constitueix un reconeixement de la raó i de la justícia que assistia als propietaris de finques urbanes i posà de manifest que s'estaven complint les conclusions de l'Assemblea del Tivoli, extenent-se en encertades consideracions sobre la tasca realitzada per les Cambres de la Propietat Urbana i Associacions de Propietaris, el mateix de Barcelona i Catalunya com de la resta d'Espanya, mereixent les manifestacions del senyor Pich l'entusiasta aprovació de tots els reunits.

De l'Esquerra Republicana de Catalunya

ACTES PER A AVUI:

Avui, al Centre i Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya del Dte. II, a les deu de la vetlla, el regidor del nostre Ajuntament En Josep Bertran de Quintana donarà una conferència pública sobre el tema: "Les democràcies i l'internacionalisme".

A l'Ateneu Republicà de Gràcia, a les deu de la vetlla, el tinent d'alcalde i conseller de la Generalitat En Pere Comes Calvet, donarà una conferència pública sobre el tema "L'obra cultural de l'Ajuntament".

Al Centre d'Unió d'Esquerrers del districte III (Hospitalet) a les deu de la vetlla, la senyoreta Maria Dolors Bargalló donarà una conferència sobre el tema "L'organització femenina".

Al Centre Republicà Socialista de Bisbal del Penedès, a les deu de la vetlla, els diputats de la Generalitat senyor Manuel Galés i Joan Ll. Pujol i Font, donaran una doble conferència sobre el tema "El moment polític de Catalunya".

A la Joventut d'Esquerra Republicana de Sant Joan d'Espí, a les deu de la vetlla, se celebrarà un míting d'afirmació d'Esquerra Republicana prenent-hi part els següents oradors: Miquel Badia, M.ª Dolors Bargalló, Artemi Aguadé, Roc Boronat, el diputat a la Generalitat Nicolau Batlle i el diputat a Corts Amadeu Aragall.

ACTES PER A DEMÀ:

Al Centre d'E. R. C. de Vic, a les onze del matí, se celebrarà un míting d'afirmació d'Esquerra Republicana, prenent-hi part els següents oradors: M.ª Dolors Bargalló, Enric J. Ferrer, Roc Boronat i el diputat de la Generalitat Josep A. Trabal.

Al Centre d'Esquerra Republicana de Santa Maria de Corcó, a les quatre de la tarda, se celebrarà un míting, prenent-hi part els següents oradors, M.ª Dolors Bargalló, Enric J. Ferrer, Roc Boronat i el diputat de la Generalitat Josep A. Trabal.

Al Centre d'Esquerra de Catalunya de Santa Coloma de Gramanet, a les quatre de la tarda, se celebrarà un míting al local de l'Avinguda Banús, 107, prenent-hi part els següents oradors: Josep Alai, J. Térmens Vilaplana, el regidor de l'Ajuntament de Barcelona senyor Miquel Oller, i En R. Duran Albesa.

També al Vendrell a les onze del matí, se celebrarà un gran míting, en el qual hi prendran part els senyors Francesc Riera; J. Ll. Pujol Font i Manuel Galés, diputats a la Generalitat; Josep M. Sbert i Amadeu Aragall, diputats a Corts, i el cap de la minoria parlamentària En Lluís Companys.

Segon Congrés Nacional de les Indústries de la Pintura i Afins

Durant les sessions del Segon Congrés Nacional de les Indústries de la Pintura i Afins, declarat oficial pel Govern de la República, organitzat per la Unió Nacional d'Indústries de Colors, Pintures i Vernissos, afiliada a la Cambra Nacional d'Indústries Químiques, es donaran les següents importants conferències, algunes d'elles reservades exclusivament als congressistes i d'altres públiques:

Josep Maria Tallada: "El crèdit en la indústria".

Doctor J. Agell i Agell: "Museu Aranzelari".

Santiago Marco: "La química en els Bells Oficis".

Henri Pavillard: "La impremta i el llibre".

Enric Talarewitz: "Pigments blancs usats en la indústria de la pintura".

E. Isern Dalmau: "Comentaris a la legislació fiscal de la República".

Miquel Bonastre: "Protecció del ferro pel moli de plom".

Antoni Bayarte Borl: "La cel·lulosa com a primera matèria en la indústria dels vernissos".

Ricard Sanz Carreras: "Electrolisis".

Joaquim Tomasino: "Funcionament dels secatius metàl·lics en els vernissos grisos. Discussió".

Josep Maria Portas: "Compres en comú".

Gabriel F. Moragues: "Pintures inatacables".

Antoni Oliart Ruiz: "Procediment mercantil".

Alfred Basté Schwartz: "Aplicació de la nitrocel·lulosa".

Henri Pavillard: "Tintes d'impremta i llurs aplicacions".

Angel Secades Abarca: "Vernissos nitrocel·lulòsics".

Josep Uthoff: "Productes i pintures per a la conservació de les xarxes de pescar".

Antoni Oliart Raurich: "Els problemes de la compra de pintures i vernissos".

Antoni Llorens Clariana: "Mètodes electrolítics en la fabricació del blanc".

Ferran Bonafont de Cortada: "L'organització mixta professional".

Els assistents a l'acte inaugural de la nova línia del Metro Transversal, a l'Estació de la Bordeta

La sessió d'ahir a l'Ajuntament

S'obrí sota la presidència del senyor Ventós, amb la lectura de l'acta i immediatament després es produí un petit debat promogut per la Lliga Regionalista. El senyor Sagarra va queixar-se que no hagués arribat, encara, del Ministeri de la Governació, el permís per a radiar les sessions consistorials. A propòsit d'això, la minoria regionalista presentà una proposició incidental en virtut de la qual es proposa que el Consistori acordi adreçar-se al ministre de la Governació, fent-li present que, dintre d'un règim d'igualtat amb l'Ajuntament de Madrid, procedeix que s'autoritzi portar a terme l'acord consistorial pres pel de Barcelona de radiar les seves sessions.

Abans que s'aprovi aquesta proposició incidental, el cap de la majoria, senyor Casanoves, féu unes manifestacions i explicà l'actitud de la majoria en aquest assumpte de la radiació de les sessions.

El senyor Casanoves acabà el seu parlament fent constar que amb aquest comentari obligat, la majoria votaria la proposició incidental presentada per la Lliga, de la qual no n'acceptaran mai cèdula de cap mena, ni en el terreny administratiu ni en el polític.

La proposició incidental és aprovada per unanimitat.

Després de llegir-se el despatx oficial, el senyor Bausill explanà una interpellació sobre finances municipals. El senyor Bausill féu un discurs amb tots els tònics derrotistes i de planys geremiàcs basats en nimietats. Intervingué també el senyor Santamaría, i a continuació ho féu el cap de la majoria, senyor Casanoves.

El senyor Casanoves defensà, un a un, tots els arguments artificiosos del senyor Bausill i explicà amb tota mena de detalls la tasca de la majoria al Consistori en matèria de finances.

El cap de la majoria d'Esquerra Republicana acabà el seu brillantíssim discurs dirigint-se al senyor Bausill i fent-li veure com ha hagut de reconèixer que la recaptació havia augmentat durant el govern de l'actual Ajuntament.

El discurs del senyor Casanoves causà una impressió visible al Consistori.

Acabada, la interpellació, s'entrà en l'ordre del dia, i un dictamen de Pares i Palaus sobre el reingrés d'uns funcionaris acomiadats durant la dictadura, promou un debat en el qual intervingueren els senyors Llopert, Bertran de Quintana i Duran i Guardia. Es passà a votació i és aprovat per 19 vots contra 9.

La resta de l'ordre del dia passà sense discussió. S'aprovà un dictamen de la Comissió de Finances proposant que l'Ajuntament faculti el Banc Hispano-Colonial perquè a compte del crèdit d'1.125.105'60 pessetes que aquest té obert a la Corporació municipal per al pagament de dos cupons als tenedors d'obligacions del F. C. Metropolità de Barcelona, S. A., que es presentin a l'estampillatge, faci lliurament a l'esmentada Companyia de 10.000 pessetes perquè el Transversal

liquidi l'import dels impostos devengats pel pagament dels dos expressats cupons i satisfaci les altres despeses extra-judicials ocasionades per l'aprovació del conveni judicial que està pendent de l'adhesió dels obligacionistes.

En les proposicions foren aprovades les següents: dels senyors Casanoves, Casanelles, Velilla, Vilalta i Solà Canizares:

1.º Que prèviament les obres i treballs d'adaptació indispensables que es faran tot seguit, s'acordi destinar un palau o edifici municipal apropiat per a estatge de tots els jutjats municipals de Barcelona, amb el qual s'aconseguirà, a més a més de donar un noble acolliment al nombros públic que té necessitat d'acudir als jutjats no sentit, com actualment, impressions deprimentes que desduren de les importantíssimes missions que aquells jutjats tenen confiades.

2.º Que es gestioni de l'Estat que en l'esmentat edifici pugui allotjar-se el Tribunal Industrial en degudes condicions.

Per unanimitat s'acorden diverses concessions. Dues mil pessetes a la Federació de Municipis Catalans. El dret a instal·lar una Tombola a la Plaça de Catalunya al Centre Republicà Autonomista del Districte II; 250 pessetes al campament de la F. U. E. La Banda Municipal a la Junta d'Exposicions d'Art. El Palau de les Arts Decoratives al Partit Socialista Espanyol, per al diumenge vinent. Un taulat i ornamentals per al festival infantil organitzat pels propietaris del Guinardó. I encara d'altres de menys importància.

S'aprova una proposició del senyor Ventalló, interessant que, tenint en compte que, entre altres deutes que la ciutat de Barcelona té contrets, hi ha el d'honorar degudament l'eminent compositor Isaac Albéniz, es nomeni una Comissió integrada per cinc persones (tres regidors i dos representants de les entitats musicals barcelonines), que s'encarregui de preparar la presentació d'un projecte d'homenatge a Albéniz, consistent en la collocació del seu bust en un bell indret dels jardins de Barcelona.

Abans d'aixecar-se la sessió, els caps de les minories fan constar el seu sentiment per la mort del diputat senyor Quintana de León. El senyor Ventós recull l'esperit general del Consistori i diu que transmetrà la condolència a la família de l'il·lustre polític traspassat.

Seguidament s'aixeca la sessió. Són tres quarts de dotze.

De l'Ateneu Barcelonès

En sessió reglamentària de la Junta Directiva, Presidents de Secció i Compromissaris convocats per a elegir la persona que ha d'exercir el càrrec de President de l'Ateneu Barcelonès durant l'exercici de 1932 a 1933, fou elegit per aclamació el senyor Lluís Nicolau d'Oliver.

Cambra de la Propietat Urbana

LA REUNIO DEL PLE: PROPOSICIONS SOBRE LES ASSOCIACIONS DE PROPIETARIS, L'US OFICIAL DE L'IDIOMA CATALÀ I L'ASSEGURANÇA SOBRE LA ENDA: MANIFESTACIONS DEL SENYOR PICH

S'ha reunit el ple de la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona, en sessió reglamentària, sota la presidència del senyor Joan Pich.

Aprovada l'acta de la sessió anterior i després de donar compte dels nombrosos assumptes del despatx oficial, s'aprovà una proposició referent a la tramitació oportuna perquè tingui la necessària forma jurídica l'acord de donar intervenció en el Ple als Presidents de les Associacions de Propietaris.

Es donà compte d'altra proposició referent a l'ús oficial de l'idioma català, per la Cambra, d'acord amb les disposicions legals vigents, acordant-se donar a la mateixa la tramitació reglamentària.

Automobilistes

El millor servei
Les millors qualitats
Els millors preus

a

Service Station S.A.

Aragó, 270 i 272
I Passeig de Gràcia, 45
Teléfonos 11550 i 11559

LES CORTS CONSTITUENTS

La protesta de la Cambra per l'agressió al Sr. Ventura Gassol.—El senyor Valera, diputat per València, fa una brillant defensa del títol segon de l'Estatut.—La intervenció del senyor Lluhi Vallescà.—Les tarifes ferroviàries

Madrid. — A les quatre de la tarda s'obre la sessió sota la presidència del senyor Besteiro. Al banc blau els ministres del Treball, Obres Públiques i Instrucció. Es llegeix i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Ordre del dia.
S'aproven diversos dictàmens, entre ells un referent al subministre directe de cables submarins.

Es posa a discussió el crèdit de 113.925.70 pessetes per a transports, franquies i repartiment dels exemplars de la Constitució.

El Sr. ROYO VILLANOVA fa algunes observacions al dictamen que hom pren en consideració.

El Sr. TORRES CAMPANA s'oposa al dictamen sobre el projecte de llei referent a l'emissió d'un emprèstit per a la zona de Protectorat del Marroc.

Comença la discussió de l'Estatut de Catalunya.

El Sr. SANTACRUZ consumeix el tercer i darrer torn en contra de la totalitat del títol segon. Es mostra conforme amb el criteri exposat ahir pel senyor Sánchez Román advocant perquè es doni més claredat a la redacció d'aquest títol.

EL SENYOR LLUHI I VALLESCA REPLICA

El senyor LLUHI: Vaig a complaure el desig del senyor Santa Cruz. Nega que els articles de l'Estatut que concedeixen a la regió l'organització dels tribunals, estiguin en pugna amb les facultats que la Constitució concedeix al president del Tribunal Suprem. Si les Corts acorden concedir a Catalunya aquesta facultat, Catalunya podrà organitzar els seus tribunals perquè no ho prohibeixen els articles 14 i 15 de la Constitució.

També refusa les manifestacions del senyor Sánchez Román sobre la disgregació de municipis. Les províncies són susceptibles d'això perquè són una divisió territorial i si es van desprendre d'ella els municipis, acaben per extensió.

Tampoc no s'ha excedit la Comissió en les facultats que poden donar-se a Catalunya, perquè el que disposa l'article 15 és que siguin les Corts les que atorguin considerant la capacitat política de la regió. Si existeix alguna confusió és degut a la manera en què està redactat l'article corresponent de la Constitució.

Examina l'abast que l'Estatut concedeix a la Generalitat en les diverses matèries, per a rebatre les afirmacions del senyor Santa Cruz. La facultat mínima de la Sanitat exterior que apareix cedida a la regió, no pot ésser més que el que té aquest caràcter. Diu que el treball de la Comissió ha estat molt depurat.

El senyor SANTA CRUZ rectifica breument.

EL BRILLANT PARLAMENT DEL SENYOR VALERA

El senyor VARELA consumeix l'últim torn en pro. Per haver estat jo—diu—el que en la discussió vaig fer la divisió de competències, em veig obligat a fer un aclariment.

Exposa els criteris que s'han mantingut ací sobre l'autonomia i el que ell té que el va portar a fer aquella divisió de competències.

Compara els articles de la Constitució i els de l'Estatut que s'han examinat pels oradors, per a demostrar l'equivocació. No creu que l'autonomia, per fer una nova divisió del territori de Catalunya, sigui anticonstitucional. La divisió provincial és administrativa i no és contrària a la Constitució el permetre una nova divisió administrativa de Catalunya.

El manteniment de l'ordre públic no és una obligació de l'Estat central, sinó una necessitat dels pobles. La Generalitat, que és un or-

ganisme de l'Estat, ha de tenir a Catalunya l'obligació de mantenir l'ordre, perquè això li interessa tant com al Govern de l'Estat.

El problema de Catalunya és un problema de cordialitat i de comprensió. Aquí s'ha dit que no, que únicament era un problema de llei i de raó. Jo he sentit el senyor Sánchez Román i m'ha semblat que parlava més que per la seva ciència d'il·lustre jurista, per la seva passió.

A la Universitat no hi ha problema d'idiomes, com ho és a l'escola, on el nen és sobirà i se li ha d'ensenyar amb la seva llengua. És important a la Universitat és de qui ha de dependre. Al meu jutí, s'ha de fundar una Universitat autònoma, la qual no depengui ni de la Generalitat ni de l'Estat; però a l'entorn d'aquest problema la passió s'ha desbocat.

L'idioma és el que està més a la vora de la ciència, i sobre aquest no hi ha sobirania. Els problemes de llibertat són els més importants i estan per damunt de tot. Els nous juristes comparen l'Estat i la Llibertat, i quan no hi ha llibertat, Catalunya tributa a l'orador una gran ovació, que dura diversos minuts.

De la Constitució — continua dient — el que més em va interessar va ésser que restés oberta a totes les llibertats. No hi fa res que ara es concedeixin a Catalunya moltes competències, el que importa és que es concedeixin a Catalunya amb l'assentiment i gairebé unanimitat de la Cambra. Jo dic als amics catalans que tots els republicans, al menys els qui ens anomenem històrics, som autonomistes. No és l'Estat qui ha d'acomodar el poble als seus desitjos; és el poble qui ha de formar l'Estat i no desmembrar la pàtria per a implantar una vida suficientment àmplia per tal que doni vida als seus diferents membres.

Hom parla aquí del problema del funcionari a Catalunya, i jo dic que no és primer el funcionari que la funció, i que un funcionari que hagi d'actuar a Catalunya ha de conèixer l'idioma del poble (Molt bé.)

Es parla aquí de la sobirania de l'Estat, i per mi aquest no és sobirà, perquè l'únic sobirà és el poble.

Ací no es discuteix una unitat de pàtria, solament es debateix per una qüestió de doctrina autonomista i anti-autonomista. La unitat és quelcom superior a una llei de l'Estat; és un fet material i espiritual, és una necessitat del mutu ajut i mútua comprensió. Espanya no és ni centre, com creuen els castellans, ni perifèria, com creuen els homes dels litorals. És centre i perifèria, i àdhuc, govern d'un gros nucli espiritual i històric comú.

(Hom li tributa una gran ovació, i nombrosos diputats s'apropen a l'orador per tal de felicitar-lo.)

LA PROTESTA DE LA CAMBRA PER L'AGRESSIO AL SENYOR GASSOL

Es dona lectura a una proposició incidental que signen membres de les diferents minories, perquè es faci constar en acta la protesta de la Cambra per l'impertinent agressió de què ha estat objecte aquest mati, el diputat català, senyor Ventura Gassol.

El senyor TAPIA la defensa, i diu que parla com a diputat per Madrid.

El senyor COMPANYS diu que, sense necessitat d'aquesta proposició, que agraeix, ja sabia la minoria catalana que l'atemptat contra el seu company, res no tenia a veure amb l'hospitalitat noble del poble de Madrid.

El PRESIDENT expressa, també, el seu sentiment pel fet, i queda aprovada dita proposició, que signa, en primer lloc, el senyor Luis Tapia.

L'AUGMENT DE LES TARIFES FERROVIARIES

Hom posa a debat el dictamen de la Comissió d'Obres públiques sobre el projecte de llei establint un recàrrec provisional sobre les tarifes ferro-

viàries, per tal de constituir un fons a fi i efecte de suplementar la retribució del personal ferroviari.

(Presideix el senyor Gómez Paracha.)

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC deefensa un vot particular. Demana que s'autoritzi el ministre d'Obres públiques per a establir sobre les actuals tarifes ferroviàries de mercaderies i viatgers, un recàrrec de caràcter provisional, per un termini màxim d'un any, el qual producte es destinarà exclusivament per l'Estat a augmentar el sou i jornals del personal al servei dels "Camino de Hierro de España", i, preferentment, els que actualment perceben una retribució insignificant, previ informe del Consell superior ferroviari.

Sollicita, àdhuc, que aquest recàrrec no pugui excedir del 3 per 100 i que no pugui afectar els articles alimenticis.

Creu precis que en el termini d'un any, el ministre d'Obres públiques presenti a les Corts un projecte de llei d'ordenació general ferroviària per tal de restablir un règim definitiu en l'explotació dels ferrocarrils de les regions.

El senyor PRADAL, per la Comissió, refusa el vot.

El senyor LAMAMIE rectifica.

EL MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES diu que el Govern té molts desitjos de solucionar aquest assumpte i també desitja solucionar-lo en menys temps d'un any, fixat per V.S.

El senyor Lamamié de Clairac, — continua dient el senyor Prieto — ha atacat el Govern de la República per no haver abordat abans el problema i sobre això diré algunes paraules.

Diu que ell no té inconvenient que es fixi el termini d'un any i tan sols el de sis o tres mesos, perquè ell entén que si hi ha temps parlamentari, les Corts tenen el deure de escometre urgentment aquest problema. Una vegada que siguin aprovades les lleis fonamentals de la República, el Govern, l'actual o el que sigui, ha de dur el projecte ferroviari en un termini inferior al que assenya el senyor Lamamié.

Afegeix que sentiria, com a ministre, molta pesadesa si en passar la vista per l'estranger veies que allí s'ha resolt el problema que crea la competència dels transports automòbils al ferrocarril i a Espanya no.

Es refereix a la correcció i paciència amb què ha procedit el Sindicat Nacional Ferroviari en aquest assumpte, la solució del qual ha esperat un any. L'única diferència entre l'Estat i el Sindicat fou que aquest volia que tots els recàrrecs anessin sobre el tresor i l'Estat s'hi oposa.

El Govern oferí un augment en les retribucions, que el sindicat no va acceptar. Estima que la fórmula que proposa el Govern és l'única possible. Les dues propostes del senyor Lamamié no poden ésser acceptades ni per la Comissió ni pel Govern. Cal evitar per tots els mitjans que dintre d'un any no estigui resolt el problema. (Presideix el senyor Besteiro.)

Afegeix que no pot fixar cap limitació, car el que interessa és conèixer el màxim concedit per les Corts. Aquest màxim quedarà com a quantia de l'augment que haurà de fixar el Consell Superior Ferroviari i les tarifes, naturalment, es faran d'acord amb ell. La fixació de les dades no són del Govern, sinó de les proves del Consell Superior Ferroviari.

Però el problema té una altra dificultat, perquè algunes Companyies estan en fallida, i àdhuc amb augment de tarifes no podran pagar els augment als seus obrers. Per això es constitueix una Caixa única, per tal que arribin les aportacions de les Companyies.

Afegeix que els ferroviaris han d'ésser modestos en llurs aspiracions, car han de procurar que no es produeixin uns augment en les tarifes que puguin ocasionar un col·lapse en els transports.

Llegeix un promedi de productes bruts de les diferents Companyies, amb

un total de 919.000 milions de pessetes.

En l'exercici de 1930-21 el nombre d'agents ferroviaris era de 121.184. No hi ha dubte que sobre alguns milers que caldrà eliminar quan el Govern porti l'ordenació ferroviària.

S'ocupa del règim de transports per carreteres i diu que és anàrquic, i afegeix que a aquest n'estan dedicades moltes persones insolvents que no paguen els impostos i fan a les Companyies una competència ruïnosa. Creu que els transports per carreteres han d'estar encomanats a grans empreses que arribin a una col·laboració amb les Companyies ferroviàries.

Diu que és molt possible que l'Estat intervingui en l'administració d'aquestes grans empreses.

Per últim manifesta que és plany que les Companyies del Nord i del Migdia hagin repartit llurs dividendes. (Aplaudiments.)

El Sr. LAMAMIE DE CLAIRAC rectifica i defensa la urgència d'aquest problema ferroviari, al seu judici més interessant que la Reforma Agrària. Assegura que si existeix aquesta anarquia a què es va referir el senyor Prieto és per haver estat desorganitzat el règim que existia sense substituir-lo per un altre.

Acaba dient que li interessa que el problema es resolgui amb la urgència deguda.

El senyor SOL (Vicente) hi intervé en nom de la minoria radical-socialista.

Remarca la urgència i la necessitat que s'apugin els sous als ferroviaris, i manifesta que sembla mentida que hi hagi més de seixanta mil homes en les companyies ferroviàries que cobren jornals inferiors a cinc pessetes.

El problema el crea la Monarquia, puix que va permetre que en una xarxa de 170.000 quilòmetres hi hagi més de cent dues companyies, amb llurs corresponents directors generals i Consells d'Administració amb grans sous i enormes emoluments, alguns de més de dues centes mil pessetes anuals.

Fa referència a la crisi dels transports ferroviaris i diu que Espanya és un país on menys intensament s'ha sentit la crisi.

Quant a l'excés de personal ferroviari, Espanya és el país que en té menys, tant d'empleats com d'obrers.

Entén que no es poden recarregar les tarifes en els trajectes inferiors a cent quilòmetres.

Elogia en nom de la seva minoria el propòsit del ministre de crear la caixa comú de les Companyies ferroviàries. Proposa que l'augment de tarifes sols es faci en aquells productes que poden permetre l'augment.

Llegeix una estadística en la qual demostra que sols hi ha quatre línies que permeten un promig de 150.000 pessetes per quilòmetre, i el promig de les altres no arriba a les 50.000 pessetes.

Creu que el Govern no ha de tolerar la desigualtat en les retribucions i excita el Gabinet per tal que resolgui amb urgència aquest greu problema.

El senyor SANTA CRUZ explica el seu vot i combat algun dels punts del projecte.

EL MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES contesta els oradors dient que les dades que figuren annexes al projecte els ha proporcionat el Consell superior ferroviari, i no són falses, com ha dit el senyor Lamamié de Clairac.

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC retira el seu vot particular.

El senyor GARCIA LOZANO defensa i finalment retira un esmena.

El senyor MADARIAGA (Dimas) defensa una esmena del senyor Casanueva. Demana que l'augment de tarifes no s'apliqui al blat i a altres productes agrícoles.

Per la Comissió s'oposa a l'esmena el senyor RUIZ LECINA.

El senyor MADARIAGA rectifica i

retira l'esmena perquè no se'l tingui com a obstructorista.

El senyor BOTELLA ASENCI defensa una altra esmena en la qual demana que en el termini de tres mesos intervingui l'administració de l'Estat en la revisió del sistema d'explotació i administratiu de les Companyies ferroviàries i una vegada feta aquesta inspecció es proposin totes les economies que puguin introduir-se sense detriment dels serveis.

El senyor Ruiz LECINA rebutja l'esmena.

El senyor BOTELLA ASENCI rectifica i manifesta que hi ha discrepàncies entre les manifestacions dels ministres i els diputats de la Comissió. Combat ambdós criteris i defensa una esmena.

Entén que no admetent cap esmena i fent votar a la majoria d'una manera mecànica sense admetre la més petita col·laboració de les oposicions, l'únic que es fa és destruir els partits i originar un dany greu a la República.

El ministre d'Obres Públiques diu que sense perjudici de portar d'aquí un any el projecte total en el termini detres mesos es pot fer la intervenció. Això ho he dit jo i es veu que el senyor Botella Asenci no s'ha donat compte que ambdós coincidim. Per la qual cosa, no és el meu criteri permetre que hagin abusos. Creu que s'ha insistit ja massa en l'argument dels grans sous del personal directiu i reduïts aquests sous pogués solucionar-se el problema, aquest ja no existiria. Afirma que com socialista té que declarar que en general els alts càrrecs estan dotats d'una manera mesquina.

El senyor BOTELLA ASENCI retira la seva esmena i insisteix en la necessitat de reduir els sous dels alts empleats ferroviaris.

El senyor TORRES CAMPANA, en nom de la minoria radical, diu que el suport és una arma de dos talls, ja que es té l'avantatge de limitar l'augment, però pot representar un inconvenient per als moviments del ministre. Proposa que regeixi per als augmentos un règim anàleg a l'establert per als productes del segur ferroviari.

Després, en nom dels radicals, retira l'esmena i pregunta fins quant va a durar el règim d'autoritzacions.

EL MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES diu que no es proposa que el producte dels augmentos constitueixi una mena de borsa, sinó que procurarà atendre els sous més petits. El Govern té la confiança que el Sindicat Ferroviari no anava a produir topades, però en tot cas no seria contra les Corts. Les Corts no han fracassat, encara que pot haver fracassat el ministre, però el fracàs del ministre no té en realitat importància alguna.

Comença la discussió de totalitat i alguns diputats que han d'intervenir no estan al saló.

El senyor AYUSO (Hilario) en nom dels federals, s'oposa al projecte.

S'aprova el projecte de llei, es llegeix l'ordre del dia per al proper dimarts i s'aixeca la sessió a tres quarts de deu de la nit.

PERE RICO DIU QUE L'AJUNTAMENT DE MADRID ES RIC

Madrid. — L'alcalde de Madrid en rebre avui als periodistes, desmentí els informes publicats per part de la premsa, en els quals se suposa que el Municipi ensopega amb dificultats econòmiques i que per aquest motiu ahir deixà d'abonar el seu sou a diversos funcionaris municipals.

El senyor Rico, per tal de demostrar als periodistes que aquests assercions de certa premsa són completament falses, els ensenyà un resguard, segons el qual l'Ajuntament de Madrid té en compte corrent al Banc d'Espanya 25.378.169 pessetes.

Informacions de la península

DESPRES DEL DISCURS DE SÁNCHEZ ROMÁN

El senyor Azaña i els diputats catalans consideren equivocada la tesi emprada per aquell

Madrid. — Després del discurs que pronuncià en la sessió nocturna de la Cambra el senyor Sánchez Roman, el senyor Azaña comentà, a la sala de conferències, amb els diputats de la minoria d'Acció Republicana, i amb el senyor Bello, els extrems d'aquell discurs, i digué que el senyor Román està equivocada en els seus extrems sobre el dret foral.

El president del Consell ha dit després que el senyor Sánchez Román té la preocupació dels juristes castellans sobre la unificació del Dret civil, però que no hi ha millor demostració que no es pot realitzar que el fet que en cent anys no s'ha aconseguit.

Fou un error — afegí — no incorporar el dret foral al Codi civil, formant amb ell un dels seus llibres. D'aquesta manera, ço que ara s'aplicaria seria el Codi general. Altrament, és cosa prou sabuda que hi ha moltes matèries del Dret civil en les quals regeix per a Catalunya el dret comú.

Madrid. — El senyor Hurtado manifestà, referint-se al discurs del senyor Sánchez Román, que l'orador no tocà cap dels problemes més palpatants de l'Estatut.

Tot havia quedat reduït a l'expressió de plets administratius de caràcter contenciós i de fàcil solució.

El senyor Lluhi s'expressà així: — Jo em creia que el discurs seria més fort, però s'ha reduït a conside-

racions generals i a presentar dificultats puerils, com les referents als emprèstits i als drets individuals.

El senyor Maura que el discurs del senyor Sánchez Román és el més important pronunciat sobre l'Estatut de Catalunya, sobretot en el punt concret que es refereix a l'ensenyament.

Un grup de diputats i periodistes rodejaren el senyor Sánchez Román. Aquells el felicitaren amb entusiasme, coincidint tots que havia estat un discurs magnífic contra l'Estatut.

Es trobava en el grup el diputat de la Comissió senyor Valle, el qual no es mostrava conforme amb la tesi desenvolupada en el discurs del senyor Sánchez Román.

Aquest replicà:

— La meua tesi és que la fórmula de la Comissió és imprecisa, perquè quan es discutia, es digué que s'havia de deixar tal com està el problema de l'ensenyament, perquè quan arribés el moment oportú, la Cambra pogués discutir el punt de vista dels catalans i dels castellans. Jo crec que aquest és el moment de discutir-lo. Per això us he pregat que porteu quelcom taxatiu i concret per a discutir-ho.

El senyor Gil Robles manifestà que el Govern estava ficat en un carreró sense sortida, tancat per la part de l'ensenyament.

El senyor Salazar Alonso deia que després del discurs del senyor Sánchez Román la qüestió de l'ensenyament s'havia fet impossible.

LA LLEI DE DEFENSA DE LA REPUBLICA

Es aplica a "El Imparcial" per excitar a la violència

Madrid. — El ministre de la Governació manifestà aquesta matinal que havia imposat al periòdic "El Imparcial" una multa de 1.000 pessetes disposant, al mateix temps, l'ocupació de la impremta.

Aquesta sanció s'imposa — afegí — d'acord amb l'article segon de la llei de Defensa de la República, per un article de Ricard Baroja publicat el mateix dia en què vaig anar a La Corunya, circumstància per la qual no m'havia assabentat fins ara.

En aquest article es feien excitacions a la violència i contenia una sèrie de calúmnies que no es poden tolerar.

LA MARXA DE L'ESTATUT

Com ha quedat redactat l'article cinquè

Madrid. — El membre de la Comissió d'Estatuts senyor Valle ha manifestat que gairebé totes les suggerències, excepte els errors de fons del discurs del senyor Sánchez Román, estaven presents en l'ànim de la Comissió i en el dictamen.

L'article cinquè es redactarà de la següent manera:

"De acuerdo con lo dispuesto en el artículo 15 de la Constitución, la Generalidad ejercerá la legislación del Estado en las materias siguientes:

Desde el apartado 3 al 13 inclusive, quedan intactos tal y como figuran en el dictamen y que dicen así:

3. — Eficacia de los comunicados oficiales y documentos públicos.

4. — Pesas y medidas.

5. — Régimen minero y bases mínimas sobre montes, agricultura y ganadería en aquello que afecta a la defensa de la riqueza y a la coordinación de la economía nacional.

6. — Ferrocarriles, carreteras, canales, teléfonos y puertos de interés general; quedarán exceptuados por el Estado la reversion y policía de los primeros y la ejecución directa que pueda reservarse.

7. — Bases mínimas de la legislación sanitaria interior.

8. — Régimen de seguros generales y sociales.

9. — Legislación de aguas, caza y pesca fluvial, sin perjuicio de lo que dispone el artículo 14 de la Constitución.

10. — Régimen de prensa, Asociaciones, reuniones y espectáculos públicos.

11. — Derechos de expropiación, exceptuando siempre la facultad del Estado para ejecutar por sí mismo sus obras peculiares.

12. — Socialización de riquezas naturales y empresas económicas y se delimita para la legislación, la propiedad y las facultades del Estado y de las regiones.

13. — Organización de los servicios de aviación civil y radiodifusión de Cataluña.

Es modifiquen els apartats 1 i 2, que es refereixen a la legislació social i processal, desglossant-se i portant-se a un altre article, en el qual s'especificuen les funcions legislatives i executives. Es crea un article sisè nou, que diu així:

"La Generalidad organizará todos los servicios que la legislación social haya establecido o establezca, para la ejecución de sus preceptos y la aplicación de las leyes sociales estará sometida a la inspección del Gobierno para garantizar directamente su trámite y el cumplimiento de los tratados internacionales que afecten a la materia."

Aquesta fórmula, acceptada per la Comissió, s'inspira amb la proposta dels socialistes. Hi ha una altra modificació a l'article segon que coincideix exactament amb la proposició del senyor Sánchez Roman, i diu així:

"Apartado a) El régimen local y la organización territorial de Cataluña. Según el régimen local, se basará en el principio desarrollado por el artículo 9 de la Constitución.

Se reconoce a los organismos locales los recursos propios para atender a los servicios de su competencia."

MES MILITARS DESAFECTES AL REGIM

A Santa Pola, uns oficials de l'exèrcit es neguen a victorejar la República

Alacant. — El regiment número 38 d'Alcoi oferi a Santa Pola un àpat als seus companys del regiment número 4, de guarnició a Alacant. La dinada transcorregué en un ambient de companyonia. Al final el general Riquelme pronuncià breus paraules d'exaltació republicana, i féu grans elogis de l'actitud de l'exèrcit en la magnífica festa de Carabanchel.

Pronuncià un visca a la República que fou unànimement i amb gran entusiasme contestat, llevat de dos oficials del regiment núm. 4, que romangueren callats. El general Riquelme, amb frase paternal, exhortà els dos oficials perquè se sumessin a l'entusiasme republicà, tenint en compte que havien promès, pel seu honor, fidelitat a la República en ésser proclamada pel poble. Ha acabat el general Riquelme repetint el visca, que fou contestat per tota l'oficialitat, llevat també dels dos aludits oficials, que són uns tal Roca de Togores i Martínez.

El general Riquelme, ja sense més explicacions, disposà que els esmentats oficials passessin a la caserna en qualitat de detinguts.

JOIES, VERITABLE OCASIO JOIERIA MAGRINA, TALLERS, 41 PREU FIXE

UN ASILAT ASSASSINA UNA MONJA I MALFEREIX UN ALTRE ASILAT

Madrid, 2. — A l'asil per a ancians que tenen instal·lat les "Hermanitas de los Pobres", al passei del Doctor Esquerdo, un asilat de 75 anys, anomenat Francisc Manzano, agredí amb una arma blanca Sor Maria Matilde i li produí una ferida a la regió recardial que li produí la mort gairebé instantàniament.

L'assilat cometé l'agressió en el moment en que la Germana el requeria per al seu trasllat a l'enfermeria, on prestarien assistència al seu pati. A continuació l'agressor penetrà en una habitació immediata i agredí a un altre assilat que es diu Pau Castro de 70 anys, causant-li una ferida en el ventre amb sortida del paquet intestinal. L'estat del ferit fou qualificat de greu.

Francisc Manzano intentà fugir, no aconseguint-ho perquè la germana portera tancà la porta. Les altres religioses requeriren l'auxili d'un porter d'una casa propera i del capellà de la Institució i un nebot d'aquest que vigilaren l'agressor fins que arribés el jutjat. El capellà tingué de contenir els altres asilats que volien apoderar-se de l'agressor. Francisc Manzano quedà detingut i passà al jutjat.

UN ATRACAMENT

Oviedo, 2. — Quatre desconeguts llogaren un automòbil a Felicià Gansch, i li demanaren que els portés al Pont de Pierras. Aprop del dit lloc menegaren amb pistoles al conductor i al mecànic que l'acompanyava, i els deixaren lligats a la varretera.

Uns dels individus es posà al volant i continuaren amb direcció a León.

El xòfer i el mecànic lograren trencar els lligams i arribar a l'estació de Puente Fierro des de on donaren avis a la policia lleonesa. Aquesta sortí a la carretera i intentà detenir al cotxe, però els ocupants els hi feren diversos disparos. El cotxe atravesà la capital de León i sortí a la carretera de Madrid, on uns obstacles obligaren als ocupants a abandonar el vehicle.

La policia busca als dits individus.

MES DETALLS DEL SUCEIT

Alacant. — Abans de començar el banquet, un grup d'oficials es reuní al Casino del poble de Santa Pola tractant de començar a dinar abans que arribés el general Riquelme, que venia expressament de València per a assistir a l'acte. Els companys els dissuadiren i el banquet es celebrà a l'Hotel Miramar.

Els coronels dels regiments pronunciaren breus parlaments sobre la confraternitat de l'exèrcit i del règim, aplaudint tots amb gran entusiasme, excepte el grup de referència.

En parlar el general Riquelme al·ludí la visita realitzada a Carabanchel pels senyors Alcalá Zamora i Azaña, i donà visques a la República que foren contestats per tots, excepte pel grup esmentat.

El general Riquelme veié entre els reunits el que fou ajudant del general Villacampa, Pablo Gandarias. L'abraçà i li digué que era com un homenatge al vell exèrcit.

En vista de l'actitud dels oficials, el capità Garcia criticà la seva conducta, però intervingueren alguns companys, no passant la cosa més endavant.

El general Riquelme acabà donant visques a Espanya i a la República, que foren contestats amb entusiasme. Una vegada més el grup esmentat s'abstingué de contestar el visca.

Els oficials causants de l'incident han ingressat a presons militars.

govern civil audiència

VISITES

Han visitat el Governador el cònsol de Romania, el qual li ha presentat el vice-cònsol, i l'alcalde de Mataró, per a parlar-li de petites diferències que s'han produït en aquella ciutat entre patrons i obrers.

LA COMPANYIA D'AIGUES ES QUEIXA DE QUE NO COBRA

El Governador ha rebut la visita del Director de la Companyia d'Aigües, el qual s'ha queixat de que no se li pagui l'aigua que consumeixen els Grups Escolars, i li ha demanat puguin instal·lar fonts, amb la qual cosa ell creu que se solucionaria l'assumpte.

El Governador ha dit que això ho havia de consultar amb el ministre del Treball, però que de moment tingui cura que no falti aigua per a beure, per tal d'evitar que el públic cometés excessos com l'efectuat ahir, en el qual fou tallada la conducció d'aigua del Manicomi de Sant Andreu.

prefectura

CONTRA ELS JOCS PROHIBITS

Ahir s'efectuaren diverses batudes per tal de perseguir els jocs prohibits. En una d'elles, feta a la barriada de Sans, foren sorpreses dues o tres partides i detingut un individu anomenat Carreras, molt conegut entre l'ambient esmentat, i al qual se li han imposat 500 pessetes de penya.

DETENCIO D'UN PERTORBADOR

Aquest matí, un individu ha pronunciat, al Passeig de Gràcia, unes paraules despectives contra el conseller Ventura Gassol.

El públic ha pretès castigar la seva imprudència, i la policia s'ha vist obligada a detenir-lo, per tal de protegir-lo del furor del públic.

Sembla que l'esmentat subjecte ha estat conduït a Prefectura.

JUTJATS

UN ATRACAMENT

S'ha donat compte al jutjat de la Concepció de l'atracament de que fou víctima Alberyo Alvarez, cobrador d'una casa de Badalona, el qual, de retorn a Badalona, a l'escusat del vagó del tren va trobar tres individus que l'agrediren, donant-li un gran cop al cap, fent-lo entrar al water, on li furtaren la cartera, en la que hi portava unes cinc-mil pessetes en bitllets de Banc.

Els lladregots el tancaren a l'escusat i se n'anaren, baixant segurament a Badalona, i ell no pogué sortir del water fins unes estacions més enllà.

La policia cerca als autors per tal de detenir-los.

UNA MINYONA QUE NO SERVEIX

A prec de Manuel Casaca, va ésser detinguda la seva criada, Teodora Prado, la qual li va prendre la cartera amb tres-centes ptes.

La cartera fou ocupada a la detinguda.

ROBATORIS

Manuel Torrents, que s'estatja al carrer de Balmes, va denunciar que havia estat víctima d'un robatori consistent en 900 pessetes en metàl·lic.

També s'ha denunciat el robatori del qual ha estat objecte Josep Raposo, consistent en dues màquines d'escriure, del seu domicili del carrer Lafont.

VISITA AL PRESIDENT

Han estat al Palau de Justicia per a visitar el president de l'Audiència, el director de la presó senyor Rojas, i el seu ajudant, senyor Lafarga, els quals, com se sap, resultaren víctimes de l'atemptat realitzat el dia 7 del mes passat.

LA QÜESTIO DE L'ENSENYAMENT

Manifestacions del senyor Sánchez Alborno

Madrid. — El rector de la Universitat de Madrid, senyor Sánchez Alborno, manifestà als periodistes que l'interessava rectificar la notícia publicada per alguns periòdics atribuint-li la fórmula proposada, sobre el problema de l'ensenyament a Catalunya, al Govern.

El Govern no ha tingut cap participació en l'assumpte ni tampoc el senyor Ramos vingué a veure'm, com asseguren alguns periòdics.

La fórmula sorgí en un dinar que el ministre de l'Urugual a Madrid donà a personalitats politico-literàries. Assistí a aquest dinar el doctor Pittaluga. Conversarem sobre aquest problema i convinguérem que ell redactaria la fórmula que encara no ha acabat de fer. El senyor Pittaluga la defensarà al saló de sessions, i si les minories la refusen, no farem qüestió de gabinet la seva defensa.

A darrera hora el senyor Sánchez Alborno manifestà als periodistes que els catalans refusaven aquesta fórmula amb més energia que els radicals i per tant, desistien del seu propòsit.

Els reaccionaris contra l'Estatut

PREPAREN UNA ASSEMBLEA MAGNA, A MADRID, PER TAL D'ESTUDIAR LA CAMPANYA A FER CONTRA L'ESTATUT

Madrid. — Al Cercle de la Defensa Mercantil Patronal anit es va celebrar una Assemblea preparatòria d'una altra de magna, en qual hom tractarà de la campanya que ha de realitzar-se a propòsit de l'Estatut.

Es varen aprobar, entre altres conclusions, convocar a un plebiscit el comerç madrileny, en quals paperetes es facin constar les opinions que mereixin les diverses categories de l'Estatut, i en cas que l'esmentat plebiscit sigui contrari al mateix, residenciar els diputats de Madrid que votaren a favor i demanar-los que renunciïn l'acta.

Els acords es varen adoptar per unanimitat.

El president, senyor Requejo, féu saber que l'entitat "Cataluña Comercial e Industrial" estava contra l'Estatut elaborat per l'Esguerra.

LA QÜESTIO DE LA JUSTICIA

Una esmena del Sr. Ossorio i Gallardo acceptada per la Comissió d'Estatuts

Madrid. — El senyor Ossorio i Gallardo, en el que fa referència a l'article segon de l'Estatut, ha proposat que la qüestió que afecta a Justícia es tracti en títol especial, que se suprimixi la part que en fa referència de l'article novè, avui cinquè, que són els apartats primer i segon, i de l'article onzè els apartats a) i c), i que es redacti un nou títol, que dirà:

"Primer. — Corresponde a Cataluña la legislación:

a) Sobre todas las materias de derecho civil que constituyen el actual Apéndice.

b) Sobre derecho administrativo referente a toda propiedad funcional que le esté plenamente atribuida.

Segundo. — Será obligatoria en Cataluña la legislación general del Estado en las siguientes materias: Derecho civil en cuanto no esté comprendido en la nota a) del apartado anterior; derecho mercantil, derecho penal, derecho procesal, propiedad intelectual, propiedad industrial y derecho social.

La ejecución de las leyes sociales estarán sometidas a la alta inspección del Gobierno de la República para garantizar su estricto cumplimiento y el de los tratados internacionales.

En todas las restantes materias legislativas, se hará la legislación y ejecución sobre la división de atribuciones que consten en este Estatuto.

Tercero. — Para sustanciar los litigios civiles o contencioso-administrativos, salvo la materia señalada en las citas a) y b) del apartado primero, la Generalidad podrá optar entre utilizar los tribunales del Estado u organizar otros por su cuenta. Otro tanto podrá hacer respecto del Ministerio fiscal que haya de interponer sus oficios y aquella materia. El Estado mantendrá sus tribunales y su Ministerio fiscal.

Para entender en los asuntos que se deriven de los conflictos de competencia y de jurisdicción que sugiera la práctica del derecho regional, serán resueltos por la Audiencia territorial de Barcelona presidida por el Presidente de ésta informada por dos magistrados del Estado y dos de la Generalidad.

Los conflictos de la misma especie que surjan entre los tribunales de la Generalidad y otros de fuera de Cataluña serán resueltos por el Tribunal Supremo.

Quarto. — Los litigios a que se refieren las citas a) y b) del apartado primero, podrán terminar en Cataluña si así lo legisla la Generalidad. En todos los demás se dará el recurso que las leyes del Estado tengan establecidas.

Quinto. — Los funcionarios de la justicia municipal serán designados por la Generalidad según el régimen que se establezca, pero en las funciones y en su disciplina dependerán de la autoridad judicial del Estado."

Aquesta esmena ha estat acceptada per la Comissió.

DE L'ESTRANGER

LA SITUACIO POLITICA A ALEMANYA

DIENEN ELS ESTUDIANTS ALEMANYANS QUE NO FARAN MES POLITICA

Berlin. — El conflicte de la Universitat de Berlín acaba d'ésser satisfactoriament resolt. Totes les organitzacions estudiantils de tots els sectors polítics han enviat al rector de la Universitat una declaració en la qual es comprometen a mantenir l'ordre i la disciplina i a respectar la neutralitat política dins de la Universitat, i sollicita que es reprenguin de seguida les classes, de manera normal.

Les organitzacions afirmen unànimement que tenen la intenció d'abstenir-se de tota provocació, i que el senat de la Universitat es reunirà demà per prendre les mesures necessàries per a augmentar l'ordre i la disciplina dins d'aquell centre docent.

EL GOVERN COMENÇA LA SUSPENSIO DE PERIODICS

Leipzig. — El Tribunal Suprem ha pronunciat avui la seva opinió sobre la suspensió temporal del periòdic socialista "Vorwaerts", en el sentit que la suspensió és perfectament legal. El Govern prussià s'havia negat a pronunciar la seva paraula definitiva en aquest afer abans de conèixer el fall del Tribunal Suprem.

Justificant el seu fall, el Tribunal diu que l'article que provocà la sus-

pensió d'aquell periòdic atacava injustificadament el Govern del Reich i el President Hindenburg, però que, encara, comprometia la tranquil·litat d'Alemanya, tant en l'interior com en l'exterior.

El Tribunal afegeix que especialment en les presents circumstàncies —certament delicades— siguin prohibides aquestes propagandes, que tant perjudiquen els interessos de la nació.

Sembla que demà serà pronunciat el fall sobre la suspensió del periòdic catòlic de Colònia "Kölnische Volkszeitung".

LA SUSPENSIO DELS PAGAMENTS DELS DEUTES DE GUERRA

Es probable que els Estats creditors modifiquin llurs proposicions

Lausana. — La delegació alemanya s'ha ratificat en la sessió d'avui de la Conferència de Reparacions, en el seu punt de vista que Alemanya no pot acceptar de cap manera les demandes de pagament de diversos milers de milions de marcs que hom li sollicita, degut senzillament al seu precari estat financer actual.

Avui han continuat les discussions entre els delegats alemanys i MacDonald, i hom creu possible que els Estats creditors modifiquin llurs primitives proposicions, redactant-ne altres de noves sobre bases susceptibles d'entrar en negociacions.

l'enorme massa, li caigué a sobre, partint-lo en dos troços. El tronc, va quedar aixafat sota d'un munt de rocs i pedres. Les cames caigueren muntanyes avall.

Els turistes que solament tenen lleugeres ferides, fan grans lloances del malaurat guia, que per a salvar-los no prengué per a ell, el temps necessari per a fugir de l'espantosa mort que l'esperava.

FILM SOVIETIC, SOBRE LA CATASTROFE DEL "GEORGES PHILIPPAR"

París. — La societat d'Estat del Cinema de Moscou, prepara un film sobre el salvament dels passatgers del "Georges Philippar", efectuat pel vaixell soviètic "Sovetskaja Neft".

casade la ciutat

L'ALCALDE ACCIDENTAL I L'EMPTAT A VENTURA GASSOL

L'alcalde accidental, senyor Casanoves, en assabentar-se de l'agressió de què havia estat víctima, a Madrid, el conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya i diputat a les Corts Constituents, senyor Ventura Gassol, s'interessà vivament per a conèixer les conseqüències de l'atemptat i l'estat de les ferides del senyor Gassol.

Aquest matí, en arribar a Barcelona, l'esmentat diputat, el senyor Casanoves ha estat a rebre'l en representació de la ciutat, i l'ha acompanyat, juntament amb el President de la Generalitat, senyor Macià, a l'homenatge popular de què ha estat objecte a la Plaça de la República.

SUBHASTA DE QUIOSCOS DE DIARIS

Es fa avinent que el dia 7 del corrent, a les dotze, tindrà lloc, al despatx de la Comissió de Finances de l'Ajuntament de Barcelona la subhasta al més dient dels quioscos de segona classe, destinats a la venda de diaris, segons es detalla a continuació: Passeig del Triomf i Pujades, al tipus de 10 pessetes mensuals; Aragó, xamfrà Calàbria, 10 pessetes mensuals; Creu Coberta, davant la casa número 128, 18 pessetes mensuals; Provença, xamfrà Entença, 10 pessetes mensuals; Còrsega, cruïlla amb Casanova, 13 pessetes mensuals; Bailén, davant el número 159, 13 pessetes mensuals; Rosselló, cruïlla amb Enric Granados, 30 pessetes mensuals.

Els licitadors que desitgin prendre part a la subhasta deurán constituir a la Caixa Municipal, fins a la una

de la tarda de dia hàbil anterior a aquella, un dipòsit provisional de 50 pessetes, que serà tornat als licitadors les ofertes dels quals fossin rebutjades, amb l'obligació d'augmentar el sudit dipòsit aquell que resulti adjudicatari provisional d'un dels quioscos subhastats en el mateix acte fins a l'import del cànon corresponent a un semestre.

VISITES PROTOCOLARIES

L'alcalde accidental, senyor Casanoves ha rebut la visita dels senyors S. Bonet Marsillach i Joana L. Taltavull, cònsol general i vice-cònsol de Romania, respectivament.

VENEDORS DE LLET ADULTERADA QUE HAN ESTAT PENYORATS

El tinent d'alcalde del districte vuitè, senyor Vilalta Vidal, ha imposat 250 pessetes de penya a Joan Banyà, amb establiment al carrer de

PRO-HOSPITAL DE L'ESPERANÇA

El tinent d'alcalde senyor Casimir Giralt ha rebut una comunicació del President del Centre Cultural de l'Exèrcit i l'Armada General senyor Fernández Barreto, manifestant-li que aquesta entitat ha acordat contribuir amb la quantitat de cent pessetes a la subscripció oberta a benefici de l'Hospital de l'Esperança. Amb igual quantitat ha contribuït l'Agremiació de Cafés, Tavernes i Similars de Barcelona, segons comunicació que ha rebut el senyor Giralt del president d'aquella entitat senyor Amigó Ferreras.

ADMINISTRACIO DE FINQUES

B.P.

BANC

DE LA

PROPIETAT

ORGANITZACIO MODERNA

VIGILANCIA

REVALORITZACIO

ASSESSORIA TECNICA

I JURIDICA

Ronda Sant Pere - Girona, 2 - Telèfon 51450

Coses de "gangsters"

VOLIEN SUBHASTAR EL FILL DE LINDBERGH?

París. — Durant la vista del sumari pel segrestament del fill de Lindbergh i el seu assassinat, en l'Audiència de Flenington, el fiscal ha acusat a Curtis d'estar en contacte amb els segrestadors del fill del coronel Lindbergh ha declarat que Curtis li havia tramès les menaces dels "gangsters", segons les quals aquests estaven disposats a vendre el fill de Lindbergh al millor postor entre els altres "gangsters".

Després de la revolució

A XILE REBUTGEN EL COMUNISME

Santiago de Xile. — El govern acaba de publicar un decret declarant que el partit comunista és considerat d'ara endavant, com una institució al marge de la llei.

LA FEBRE TIFOIDE A PARIS

París. — La situació sanitària de París, ha millorat sensiblement de la febre tifoide que ha sofert la capital de França.

Sembla que n'ha estat la causa, el menjar fruites en mal estat i particularment, haver-les menjat sense rentar.

La comissió sanitària, ha donat els consells necessaris per tal de combatre aquesta epidèmia tan temible.

EL GRAN CATALA JOFFRE, NO HA REBUT ENCARA ELS HONORS DE PARIS

París. — El diari parisenc "L'Intransigeant", protesta pel fet que el mariscal Joffre, que va fer possible la victòria francesa, que va preparar-la — diu el diari — no tingui cap avinguda de la capital que porti el seu nom. Joffre, diu "L'Intransigeant", cal que tingui la seva llarga i ampla avinguda el mateix que el mariscal Foch.

CINC DIRIGIBLES SOVIETICS, CAMI DE L'EXTREM ORIENT

Leningrad. — Cinc dirigibles soviètics acaben de sortir de Leningrad i fan via cap a l'Extrem Orient.

Han estat construïts a Kousk, uns hangars especials, per a que puguin fer escala.

Encara que els motius d'aquest raid, es guardi secret, sembla que aquest nou depart coincideixi amb els últims moviments de tropes, que els Soviets han expedit últimament vers l'Est xinès.

Encara un vaixell cremat

VAIXELL DESTRUIT PEL FOC

Hamburg. — Un incendi s'ha declarat a bord del vaixell "Tanger", que efectua la travessia del Marroc, a Hamburg.

L'incendi, que va iniciar-se amb una gran violència, ha pogut ésser finalment dominat.

Els danys materials són importants.

La muntanya homicida

PROP DE CHAMONIX UN GUIA, ES TALLAT EN DOS TROÇOS PER UN ENORME BLOC DE PEDRA

Lió. — El senyor Albert Simon, guia de primera classe, a Chamonix, conduïa dos turistes, que havien desitjat efectuar l'ascensió de la perillosa agulla de "M".

Sobtadament, el guia, al trobar-se en una mena de corredor, format per dues enormes parets de pedra, es donà comp que un gran bloc, començava a relliscar.

—Atenció... preneu cura! va cridar als dos excursionistes.

Aquests, es varen agafar a terra. El guia, no tingué temps de fugir;

F. C. METROPOLITANO DE BARCELONA, S. A.

TRANSVERSAL

TARIFA GENERAL

BILLETS ORDINARIS

ESTACIO DE SORTIDA

	Triomf-Nord	Urquinaona	Catalunya	Universitat	Urgell	Rocafort	Espanya	Hostafrancs	Sans	Mercat Nou	Bordeta	Bordeta-Cotxeres
Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.
Triomf - Nord	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'20	0'25	0'25	0'30	0'30
Urquinaona	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'20	0'25	0'25
Catalunya	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'25	0'25
Universitat	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Urgell	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Rocafort	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Espanya	0'20	0'15	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Hostafrancs	0'20	0'15	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Sans	0'25	0'20	0'20	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Mercat Nou	0'25	0'20	0'20	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Bordeta	0'30	0'25	0'25	0'20	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Bordeta - Cotxeres	0'30	0'25	0'25	0'20	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10

ESTACIO DE DESTI

	Triomf-Nord	Urquinaona	Catalunya	Universitat	Urgell	Rocafort	Espanya	Hostafrancs	Sans	Mercat Nou	Bordeta	Bordeta-Cotxeres
Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.	Ptes.
Triomf - Nord	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'20	0'25	0'25	0'30	0'30
Urquinaona	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'20	0'25	0'25
Catalunya	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15	0'20	0'25	0'25
Universitat	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Urgell	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Rocafort	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'15	0'15
Espanya	0'20	0'15	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Hostafrancs	0'20	0'15	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Sans	0'25	0'20	0'20	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Mercat Nou	0'25	0'20	0'20	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Bordeta	0'30	0'25	0'25	0'20	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10
Bordeta - Cotxeres	0'30	0'25	0'25	0'20	0'15	0'15	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10	0'10

CARNETS D'ABONAMENT AMB REDUCCIO DE PREU

BILLETS D'ANADA I TORNADA AMB REDUCCIO DE PREU

Catalunya Espanya i viceversa 25 Cts.
" Mercat Nou i viceversa 35 "
" Bordeta-Cotxeres i vic. 45 "

Els bitllets d'anada i tornada Catalunya - Mercat Nou servirán per a Sans i els de Bordeta-Cotxeres per a Bordeta

Triomf-Nord a Catalunya o viceversa	20 passatges	2'— Ptes.
Triomf-Nord a Catalunya o viceversa	10 "	1'— "
Triomf-Nord a Espanya o viceversa	20 passatges	3'— Ptes.
Triomf-Nord a Espanya o viceversa	10 "	1'50 "
Triomf-Nord a Mercat Nou o viceversa	20 passatges	4'— Ptes.
Triomf-Nord a Mercat Nou o viceversa	10 "	2'— "
Triomf-Nord a Bordeta-Cotxeres o viceversa	20 passatges	5'— Ptes.
Triomf-Nord a Bordeta-Cotxeres o viceversa	10 "	2'50 "

Els abonaments de Mercat Nou serveixen per a Sant i Hostafrancs i els de Bordeta-Cotxeres per a Bordeta

TARIFA ECONOMICA PER ALS DIES FEINERS DE 6 A 9 DEL MATI

Triomf - Nord a Espanya o viceversa	10 Cts.	Bordeta-Cotxeres a Catalunya o viceversa	10 Cts.
Hostafrancs o viceversa	15 "	Urquinaona o viceversa	15 "
Sans	15 "	Triomf-Nord	15 "
Mercat Nou	15 "		
Bordeta	15 "		
Bordeta-Cotxeres	15 "		

S'expediran durant les mateixes hores, bitllets d'anada i tornada a doble preu dels senzills, les quals tornades seran vàlides fins a finalitzar el servei el dia en què hagin estat expedides

NOTA. — A partir de les quatre de la tarda d'avui, tant la Companyia dels F.C. del Nord com la del Metropolità Transversal, han inaugurat al servei públic, els seus nous ramals Plaça Catalunya-Nord i Bordeta Cotxeres, despatxant-se bitllets a les respectives guixetes.

la política

HOMENATGE A JOSEP TARRADELLAS

Els elements catalanistes i republicans que s'apleguen a l'Ateneu Pi i Margall de la barriada marítima de la Barceloneta, celebraran el vinent dia 10 un acte d'homenatge al seu soci En Josep Tarradellas, conseller de Governació de la Generalitat de Catalunya.

Com sigui que seran diversos els actes de festeigs que celebraran per tal motiu procurarem donar-lo a conèixer tan prou estigui enllestit el programa.

CONFERENCIA DE BERTRAN DE QUINTANA

Avui, dissabte, a les deu de la vetlla al Centre d'Esquerra Republicana, Layret 124, el regidor Josep Bertran de Quintana donarà una conferència desenvolupant el tema: "Les democràcies i l'internacionalisme".

UNA CONFERENCIA

La Unió Socialista de Catalunya, secció del districte VII, organitza una conferència per avui dissabte, dia 2 de juliol, a les deu de la vetlla, en el "Bar Royal", carrer de Sans, 73, a càrrec d'Abelard Fàbrega, sobre "Democràcia i Socialisme".

UN AVIS

El Consell Estatal del Partit d'Extrema Esquerra Federal en reunió celebrada el dia 27 de juny acordà formar les Juntes districtals, el que es posa en coneixement de tots els centres afiliats i adherits al partit, perquè es serveixin enviar a aquest domicili (carrer Enric Granados, 5 pral.) els noms dels components a tal, objecte.

ACTES DE LA U. S. C.

La Unió Socialista de Catalunya celebrarà els actes següents:

Avui dissabte 2 de juliol, a les deu del vespre, miting dedicat a les dones a la secció del districte VIII de Barcelona, Montseny, 35, Gràcia. Oradors: Emili Granier-Barrera, per la Joventut, Ramon Vinyes, pel Partit, Joaquim Xirau, regidor de la ciutat, i Josep Boira, Angela Graupera i Elionor Serrano, per la secció femenina de la U. S. C.

A la mateixa hora, a l'estatge de les seccions primeres dels districtes IX i X de Barcelona, Clot, 32, baixos (Clot), conferència del diputat a Corts Rafael Campalans. Tema: "L'Estatut a les Corts Constituents".

A la mateixa hora, a la secció del districte VII de Barcelona, Sans, 73 (Sans), conferència d'Abelard Fàbrega. Tema: "Democràcia i socialisme".

A la mateixa hora, conferència de Joan Comorera a Tortosa.

Diumenge 3 de juliol celebrarà els següents:

Conferència de M. Serra i Moret a Igualada, en les festes del "Dia de la cooperació".

Conversa de Joan Comorera a Sant Carles de la Ràpita.

JA HEU LLEGIT LA GUERRA DELS SANTS?

Interessantíssim llibre de

JOSEP M.ª FRANCES

PESETES 3'50 en totes les llibreries

ENDERROCS

GARCIA I VIDAL

VENEM A BON PREU

2.000 taulons, 1.000 plaques Uralita, 4.000 portes, 1.000 metres via ferrada, bigues ferro i fusta, columnes, jasseres, teules àrabs 10.000, franceses 15.000, i altres materials. Clot, de l'1 al 9. Telèfon 54998

Clínica Ballesteró

SORDERA - TARTAMUDESIA - MALALTIES NERVIUSES - IMPOTENCIA - TROVA MENO DE DOLOR - RAIGS X ECONOMICIS

Carrer de Sant Pau, 19, pral., segona, d'onze a una : Consulta gratis, de quatre a vuit

Estòmac, Intestins, Diabetes, etc. Aliments especials vegetarians. CASA SORRIBAS. Llària, 62 i Salmeron, 222

Sense exhibir **MANIQUIS ARTISTICS DEvesa**, els millors, no pot haver-hi aparador de bon gust ni que cridi l'atenció

Bitllets del Banc d'Espanya

cremen sense previsió
aquelles Indústries i Llars
aont no apliquen

OXIGENANTE DE CARBONES

Producte espanyol, científic, tècnic, estudiat, analitzat i assaïat en les Escoles Especial d'Enginyers de Bilbao y Especial d'Enginyers de Mines de Madrid, amb certificats de garantia d'Enginyers de l'Estat, Marina de Guerra i Mercants, Companyies de Ferrocarrils i les més grans Empreses Industrials del país.

MILERS d'indústries el consumeixen des de fa més de 20 anys, perquè els hi assegura **Un estalvi del 20 al 25 % de carbó**

MILIONS de llars domèstiques que ara l'utilitzen afirmen obtenir **Un estalvi del 30 al 40 % de carbó**

Perquè **OXIGENANTE DE CARBONES** és un preparat de solvència moral i material, de solides garanties, aplicable a tota mena de carbons: Hules, Antracites, Koks, Alzina, Roure i demés Vegetals.

ADVERTENCIA IMPORTANT

Solament els productes de crèdit sòlid i fama mundial, aconseguen l'ALT HONOR d'ésser imitats i inclús falsificats pels que especulen amb els invents i el crèdit dels altres. No manca qui, adquirint el legítim **OXIGENANTE DE CARBONES**, el canvia d'envoltori, per a repartir-lo com a mostra amb un altre sense eficàcia, bons tant sols per a tirar a les escombraries.

Alerta, Senyora! Refusi enèrgicament les males imitacions i exigeixi **OXIGENANTE DE CARBONES**

amb el nostre precinte de garantia, si no vol llençar els diners **OXIGENANTE DE CARBONES** és l'únic producte que estalvia carbó; per això hem regalat **Milions de Bossetes** de 60 grams, per a assajar i seguiran regalant-se a tots els nostres dipòsits per a que tothom es convenci amb la veritat dels fets.

Oxigenante de Carbones va embotat amb elegants **Pots de 1/2 Kg.** amb les corresponents instruccions.

1'50 pessetes el Pot (Segell apart)

Es ven a totes les **Drogueries, Comestibles i Ultramarins**

EXCLUSIVES DE VENDA A

Partit Judicial de Manresa Partit Judicial d'Igualada i Berga
D. Joan Grané - Magatzemista de Carbó D. Lluís Quintana - Magatzemista de Drogues
Partit Judicial d'Arenys de Mar i Mataró
D. Martí Fité - Magatzemista de Drogues i Colonials
Partit Judicial de Sabadell - Terrassa - St. Feliu i Granollers
D. Josep M. Palet - Magatzemista de carbó

Es concediran exclusives de venda dels partits judicials de Vilafraaga del Penedès, Vich i Vilanova i Geltrú

R. R. DE LA DEvesa

BARCELONA
Aragó, 318 - Tel. 17404
Apartat 340

Marca registrada

Precinte de garantia

MADRID
Alameda, 3 - Telèf. 15923
Apartat 488

ELS ESPORTS

GLOSSA

La Societat de Nacions i l'esport

El Comitè Olímpic Hongarès ha tingut una idea la qual sembla que tindrà bona acollida. Vol proposar a la Societat de Nacions la creació d'un Negociat d'Esports.

Aci, que governamentalment es té un concepte de l'esport molt desdibuixat, que ningú no sap comprendre la seva importància i per tant l'eficàcia del seu fruit, la creació d'un Negociat d'Esports a la Societat de Nacions, ens farà certament una mica de gràcia. Difícilment els nostres governants podrien capir la importància d'aquest projecte hongarès. I, en canvi, en té molta.

Nosaltres, que amb molta freqüència hem anat fronteres enllà, seguint les gestes dels nostres esportius, hem pogut comprovar que la majoria d'aquestes sortides deixen un profund rastre de simpatia i d'amistat. En molts casos, una ambaixada d'esportius ha fet més per la causa patriòtica que no una ambaixada de diplomàtics. No oblidem el cas de Finlàndia. Fa sis anys Nurmi va anar als Estats Units d'Amèrica reclamant per l'ambaixador del país nòrdic al país del dòlar.

La presència de Nurmi, i una en-

trevista d'aquest amb Coolidge, president de la gran República, va resoldre la concessió d'un emprèstit.

I precisament per això, per la importància que han arribat a tenir aquests viatges, i a la gran significació que en molts casos se'ls atribueix, Hongria ha cregut necessària la creació d'aquest bureau internacional d'esports, tota vegada que aquesta importància i significació en molts casos pot tenir també greus conseqüències.

Conflictes com el de fa vuit dies a Les Corts n'hi ha molt sovint arreu del món. La missió d'aquest bureau serà la d'evitar aquests conflictes, i, especialment, per d'orientar universalment l'esport, la d'arribar a adequats.

D'aprovar-se la proposta del Comitè Olímpic Hongarès, aquest bureau té una feina molt important a realitzar.

Pel que afecta a Espanya, potser aquest serà el mitjà de poder fer interessar els Governos al conreament de l'esport.

LL. M.

DEMA, A LES CORTS

El «Barcelona» i el «Madrid» ens ofereixen un partit interessant

El «Barcelona» ha tingut una idea magnífica en contractar el partit de demà amb el «Madrid». I diem que ha tingut una bona idea perquè, en primer lloc, el «Madrid», campió de la Lliga, és un equip de bon joc, amb moltes figures de relleu en l'equip, i és el representatiu d'aquell públic de Madrid, del qual els aficionats catalans hem de servir un bon record d'agraïment, per l'actitud deferent que va observar amb els nostres representants, en la final del campionat d'Espanya. Cal afegir a tot això la circumstància que el «Madrid» no ha jugat a Les Corts més que una vegada en tota la temporada, en aquell memorable partit que va valdre al «Madrid» el títol de campió de Lliga.

Els equips seran els següents:

Madrid, F. C. — Zamora; Ciriaco, Quincoces; Prats, Gómez, León; Besit II, Regueiro, Olivares, Hilario i Olaso. Suplents: Rubio i Vidal.

Barcelona. — Nogués; Zabalo, Alcoriza; Martí, Dos Santos, Pedrol; Diego, Golburu, Samitier, Bestit I i Parera. Suplents: Vidal i Castillo.

L'equip del Madrid arribarà aquesta nit, a les onze, pel Baixador del carrer de Claris.

DEMA, A GIRONA

Un festival esportiu a profit de «La Mutual Esportiva de Catalunya»

Demà, al camp del F. C. Girona, tindrà lloc un esplèndid festival esportiu, en el qual hi ha inclòs un partit de futbol entre una potent selecció amateur de Barcelona contra una altra selecció de Girona.

Aquest encontre és el primer dels que han de jugar els clubs amateurs a profit de la «Mutual Esportiva de Catalunya», puix que, com hom recordarà, a la darrera assemblea general de la Federació Catalana es va acordar que, tant els cercles professionals com els amateurs haurien de jugar un partit a profit de dita «Mutual».

A les dotze del matí, i a l'estatge de la Biblioteca de Girona, el doctor Emili Moragas donarà una interessant conferència sobre cultura física.

FOUCAUSE I MERVIEL, DAVANT CANYARDO - ESPANYOL, DIJOURS, AL VELODROM DE SANS

Per fi, s'ha pogut organitzar tan desitjat match omnium entre Canyardo i Espanyol, amb dos asos francesos.

Aquests dos homes que deuen acarar-se amb els nostres representants, són Foucause, campió de França, des de fa cinc anys, i Merviel, un segon lloc en uns campionats del món, dos homes de classe reconeguda.

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes . . . Ptes. 2'50
Península, un trimestre . . . " 7'50
Amèrica, un trimestre . . . " 9'50
Altres països, un trimestre . . . " 25'00
No es tornen els originals ni es man-
té correspondència sobre els que no
hagin estat demanats.

LA INFANTESA DELS NOSTRES HOMES

APEL·LES MESTRES, «REI DE LES HORTENSIES»

Apelles Mestres, l'exquisit artista, ha contat com varen transcórrer els primers anys de la seva infantesa. El gran dibuixant, l'exquisit compositor, el notable dramaturg i el sensibillíssim poeta, parla de la seva dèria per les flors i dels records dels seus primers anys...

Escoltem-lo.

ELS OLORS I LA INFANCIA

"No hi ha res que em faci recordar tant dels dies de la meua infantesa com les olors. En sentir les olors de les flors de taronger i limoner i de les trompetes del judici, vénen a mi, com un vol de papallones, totes les altres olors que van perfumar la meua infantesa.

EL «REI DE LES HORTENSIES»

Si els meus records d'infant em vénen amb les olors, ¿oi que no trobareu gens estrany que comenci parlant-vos de la meua infantesa entre mig de plantes? Sóc un home que no sabia viure sense la companyia de les flors i de les plantes, amb les quals de petit ja estava sempre en contacte.

En el jardí de casa meua hi havia un magraner, diversos tarongers, limoners i avellaners, i segons les estacions de l'any hi florien cascals, carolines, geranis, nyanyos, clavells de moro, flors de lliri i lliris de Sant Josep. I jo, voltat d'aquest bé de Déu de plantes i de flors, m'ajec a terra, botaterrosa, i fruïa amb el cap sota les plantes! Ah!, si voleu que em mori abans d'hora, allunyeu-me del meu jardí o del bosc i porteu-me al cafè.

I aquest amor a la jardineria m'ha donat tanta celebritat com els versos, la música i els ninots. Hi ha el rei del petroli, hi ha el rei del carbó... A mi em diuen el «rei de les hortensies». I és que a còpia de molt de treball i d'estudi he arribat a obtenir les hortensies més grosses del món. Fins els diaris de fora han parlat de les meves hortensies.

EL GENERAL, EL MEU PARE I LES MURALLS DE BARCELONA

No voldria deixar escapar aquesta avinentesa sense contar una anècdota que, quan jo tenia els vostres anys, el meu pare solia explicar-me. En aquells temps, Barcelona encara estava voltada de muralles. El govern decidí enderrocar-les i vingué un general per assistir a l'acte oficial de l'enderrocament de la primera pedra. El general digué al meu pare: —Amic Mestres; faria un efecte colossal que quan jo, durant el discurs, digui: «Caigan estas murallas», se'n velés caure un tros.

—Molt bé, féu el meu pare; — Això és fàcil. Però, com sabré jo, des d'allà dalt de la muralla, que vostè pronuncia aquestes paraules, per a avisar a la meua gent?

El general li respongué: —Jo portaré un mocador a la mà i quan digui aquestes paraules, el faré volejar.

El meu pare manà remoure algunes pedres de la muralla i deixar-les prim-parades.

L'endemà al matí, des de dalt de la muntanya, el meu pare seguia amb molta atenció les gesticulacions del general, i quan veié volejar el mocador donà l'ordre a la seva gent i els obrers van deixar caure les pedres que havien remogut el dia abans.

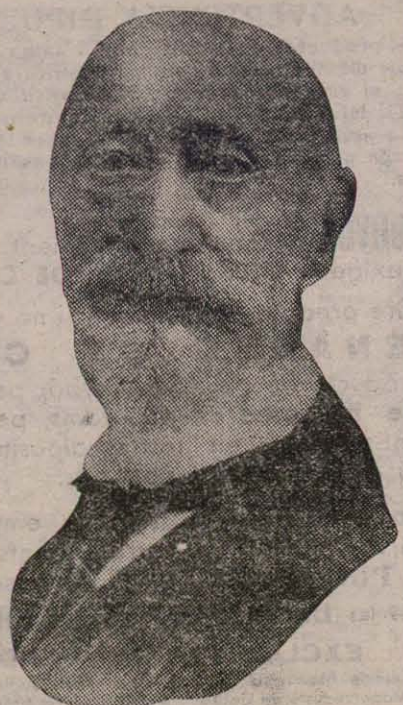
D'aquesta manera, tan teatral, va començar l'enderrocament de les muralles de la nostra ciutat.

QUAN JO ANAVA A ESTUDI...

Quan tenia quatre anys, un vespre, després de sopar, la meua àvia va mudar-me i va dur-me a un col·legi. Mentre aquella santa dona tractava amb el mestre, vaig adonar-me que allà al fons de la classe, deserta, s'estenia una pissarra de proporcions enormes. Esborrant-me de la cadira, vaig arribar-hi, vaig trobar una barra de guix i vaig posar-me a dibuixar una casa; a la casa va seguir una dona més alta que la casa i a la dona, un gos més alt que la dona. Quan el mestre va adonar-se d'aquella meua obra, va dir-me, tot aixecant les mans al cel: —Això és obra d'un talent, d'un geni!

M'HAVIA EQUIVOCAT DE PLANETA

A l'endemà, em trobava encaixonat en un banc entre una renglera de nois desconeguts que, com jo, aprenien 'A B C, amb la sola diferència que, com que ells ja coneixien mitja dotzena de lletres, es burlaven de mi, que encara no en coneixia cap. Al cap i a la fi, impacient d'aquella immobilitat i del paper ridícul que jo feia, un «talent», un «geni», baix del banc, i amb la serenitat d'esperit del que obra bé, me'n vaig a la pissarra, i esborrant d'un cop de mà una torre de Babel de números que hi havia, començà a dibuixar un vaixell, amb gran estupefacció de tota la classe. El mestre, amb cara ferrenya i amb veu aspra, va dir-me que al col·legi no s'hi anava a fer

APEL·LES MESTRES

ninots, i agafant-me pel braç va tornar-me al banc d'una revolada. Tota la classe es va posar a riure amb gran estrèpit, mentre jo rompia a plorar. Ah! Al col·legi no s'hi anava a fer ninots? Doncs jo hi sobrava!

Si allò era el món, vaig comprendre de seguida que m'havia equivocat de planeta. Però, ai! quin remei em quedava, sinó conformar-me?

A SET ANYS VAIG FER UNA TRAGEDIA...

A més de músic, de pintor i de poeta, diuen que sóc dramaturg. Si ho diuen per les comèdies que he arribat a fer, no s'equivocuen pas. Hi tinc una gran vocació a fer comèdies. I aquesta dèria ja vé de lluny, de quan tenia set anys. Des de petit la meua passió va ésser el teatre, i a l'edat que us he dit, vaig escriure un drama, en una llibreta petita que jo mateix vaig fer-me amb trossos de paper que corrien per casa. Ja us ho podeu pensar quin drama devia ésser aquell. Es de suposar que no tenia cap ni peus. Eh!, però, era una tragèdia; al final moria tothom: «Don Juan», «Doña Leonor»...

D'una mica més mato l'apuntador i els transpunts i tot! No sé quin sant devia trencar-me la inspiració i la ploma!

I he anat escrivint comèdia darrera comèdia fins... ara, que ja sóc vell i que la mà em tremola una miqueta.

DESPRES DE MUSSOLINI, HITLER

Una «marxa» hitleriana sobre Munich

Berlín.—El diari social-demòcrata de Munic «Munchener Zeitung» anuncia per a demà, diumenge, esdeveniments particularment greus que es produiran a la ciutat de Munic.

Sembla que alguns caps nacionalsocialistes han fet declaracions dient que en una reunió havien decidit, per al 3 de juliol, una «marxa» del partit

AL DOLÇ PAIS DE STALIN

Cinc assalariats dels Magatzems d'Estat, condemnats a mort

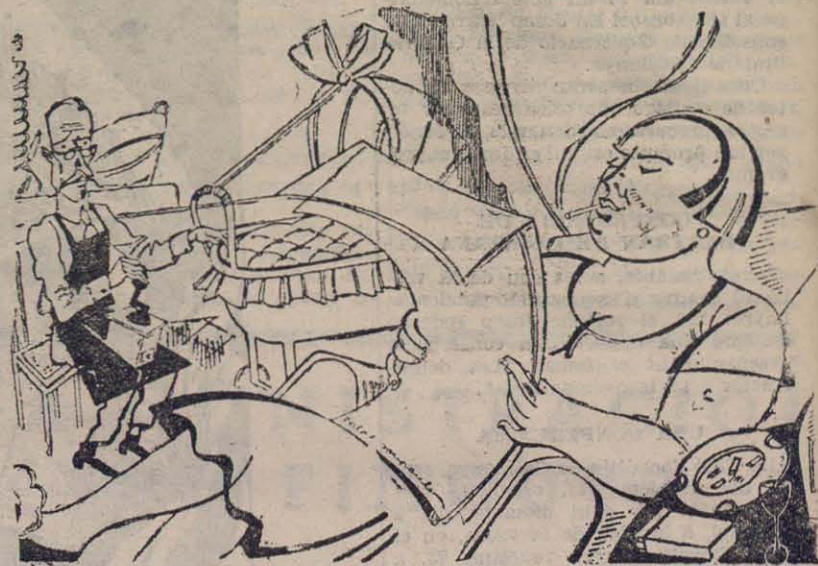
Moscú.—El gran procés dels especuladors que durant alguns dies ha apassionat l'opinió pública, acaba de tenir el seu epíleg davant el tribunal de Moscú.

Entre el personal de venda del grup dels magatzems d'Estat, anomenat Goum-Gorth, s'havia creat una perfecta organització de robatori i d'especulació sobre les mercaderies, organització que tenia unes molt extenses ramificacions.

S'estima a més d'un milió de rubles el valor de les malversacions.

La sentència dictada pel tribunal fa ressaltar que el perjudici que els delinqüents han causat a l'estament obrer és enorme i imperdonable.

Els caps principals d'aquesta banda han estat condemnats «al més greu mitjà de defensa social», o sigui, a la pena de mort.

COM ENCARA VEÛEN EL FEMINISME ALGUNS DIARIS FRANCESOS

UNA CONVERSA PER TELEFON

De com, segons creu un inconegut comunicant, les emissions de ràdio poden incrementar el càncer

Aquest matí, hem tingut, per telèfon, la següent conversa:

—Riiine... Riiine... LA HUMANITAT?

—Sí, digui.

—Vaig llegir ahir al diari de vostres unes informacions sobre el càncer.

—...?

—I em permeto molestar-los per a exposar-los el meu parer sobre aquesta terrible malaltia.

—Per telèfon? No podria visitar-nos i...

—No... Val més així... A més, no cal que em coneguin ni que sapiguin el meu nom...

—Digui, doncs...

—Veurà. Jo sóc metge i manejo els aparells de radi per a la terapèutica. Iestic convençut que el càncer, faci's el que es faci, no minvarà, per dissort.

—Degut a què?

—A que és en va que cerquin les seves causes els laboratoris. Aquestes causes estan en l'aire. N'estic convençut.

—En l'aire?

—Sí. L'èter, creuat dia i nit per radiacions de vana força i mesura, és l'agent que facilita —als cossos predisposats a la dolència— l'escat d'aquesta. Sap vostè el que signifiquen tantes ones creuant l'espai? Cal fixar-se que d'ençà que les emissions radiofòniques augmenten, augmenten també els casos de càncer en forma esfereïdora. I com que les estacions radiofòniques i radiotelegràfiques cada

dia són més, per això li he dit que és en va que es cerqui remei al mal.

—I quin fonament té aquesta creença de vostè?

—L'examen de les lesions produïdes pel maneig dels aparells radiològics. Són, en forma i essència, iguals a les del càncer. Són veritables càncers provocats. I, a més, en ço que li he dit abans: quan no es coneixia la telegrafia ni la telefonía sense fils, no hi havia ni la decena part de càncer que hi ha avui.

—I quin remei veu, vostè?

—Cap. No cal pas pensar que es deixi tranquil l'èter. Resignació.

Eduard Ortega i Gasset a Barcelona

Invitat pel Partit Radical Socialista de Catalunya, el dissabte vinent arribarà a Barcelona el diputat senyor Eduard Ortega i Gasset, el qual, el mateix dia, donarà una conferència pública a la Casa del Poble de Terrassa, organitzada pel vell republicà senyor Palet i Barba.

El diumenge, dia 10, el senyor Ortega i Gasset prendrà part a un míting que tindrà lloc a Sabadell.

El senyor Eduard Ortega i Gasset probablement serà obsequiat amb un banquet durant la seva estada a Barcelona.

avenços de la ciència moltes vegades es paguen cars... Gràcies per no haver penjat l'aparell. Passi-ho bé.

—Però... escolti...

No sentirem res més.

L'ELEFANT «SIAM»

Una llarga història de política i de fets criminals

París.—L'elefant «Siam», que Napoleó portà a França des d'Àfrica, viu encara i és objecte d'un gran interès. L'animal, que té 150 anys, fou regalat a Napoleó, i aquest el dugué a París; però com sigui que ocasionà la mort a alguns dels seus guardians, l'emperador el lliurà al seu sogre, i fou traslladat a Viena, on, per haver mort a dos homes, fou portat a Budapest, on està actualment.

Allí pidola amb tota humilitat un

bocí de pa als visitants del Zoològic d'aquella ciutat, o rep en la seva trompa les monedes que allí dipositen, que després dona amb tota fidelitat al seu guardià. La seva intel·ligència és tal, que pot distingir les monedes de coure de les de níquel, i es posa molt alegre quan rep una moneda de gran tanyany.

París vol comprar ara l'històric elefant al Zoològic de Budapest.

LA MUNTANYA TRAGICA

Talment com en una pel·lícula d'aventures

x Pau.—En el curs d'una excursió que feren diversos amics al Pic d'Arriel, a deu quilòmetres al sud de Gabas, damunt de la frontera franco-espanyola, un dels excursionistes ha caigut de dos-cents metres d'alçada.

Fou costejant la muntanya, a una alçada de 2.800 metres, que l'excursionista va relliscar i perdé l'equilibri. Va topar en caure amb una roca, que el féu rebotar cap al buit. Davant els ulls dels seus companys, el cos del desgraciat alpinista va desplomar-se durant uns quants segons.

En unes roques situades a 200 metres del lloc on havia relliscat, el senyor Esquilot (que així s'anomena), pogué arrapar-se fortament.

Durant tres llargues hores es mantingué en aquesta posició. Els seus amics corregueren per a anar a cercar socors.

Finalment, passat aquest llarg espai de temps, arriba una caravana de socors, que pogué extreure el desgraciat company del lloc on es trobava.

Embolicat en unes mantes de llana, posat damunt d'un brancard, fou transportat a Soques, passant pel coll de Saubre.

Fou molt difícil el transport del ferit, car la neu era tan abundant, que la marxa era penosa i molt perillosa, a més tenia més d'un metre de gruix.

Arribaren a Soques, a la llum de les antorxes.

D'allí el ferit fou transportat a Pau, on en una clínica varen auxiliar-lo d'un sens fi de fractures i de ferides, que si bé són greus, no posen pas la seva vida en perill.

Els reis de la selva es moren de fam a Burdeus

Bordeus.—Cent lleons que constitueixen una de les atraccions més importants d'un circ que va de «tournée» per províncies, estan amagatzemats a l'American Park de Bordeus.

Aquests lleons mengen mercès a persones que tenen llàstima de les pobres bèsties. Heus ací, però, que si no són retornats a Alemanya en un termini limitat, els cent lleons seran morts. El propietari no té diners ni per a pagar les Duanes.

La qüestió és difícil de resoldre. La ciutat està impressionada en pensar que un centenar de feres, que cadascuna d'elles podria ésser rei d'un bosc salvatge, seran mortes com uns vulgars anyells.

El diputat senyor Ferran Valera, que al Parlament ha fet una brillant defensa de les aspiracions catalanes